Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 369
Sîmbătă 9 noiemb. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Măreața aniversare a Marelui Octombrie

Entuziastele manifestații din Capitală și din țară

La tribuna oficială, tov. Gh. Apostol rostindu-și cuvîntarea.

Peste 100.000 de oameni ai muncii din Capitală și-au dat întîlnire ieri la Stadionul „23 August", pavoazat sărbătorește, pentru a lua parte la măreața aniversare a Marelui Octombrie. Pe străzi, cu mult înainte de începerea mitingului, puteau fi văzute mari grupuri de tineri și tinere îmbrăcați în pitorești costume naționale, sportivi, muncitori și funcționari, îndreptîndu-se în grabă către stadion. Faldurile sutelor de steaguri roșii și tricolore, panourile pe care se aflau înscrise lozinci însuflețitoare în cinstea celei de-a 40-a aniversări a Revoluției Socialiste din Octombrie, conturau și mai pitoresc haina de sărbătoare pe care întreaga Capitală o îmbrăcase în această zi.

La ora 10, salutați cu puternice aclamații, și-au făcut apariția la tribuna oficială conducători ai partidului și ai statului nostru. Au asistat de asemenea A. F. Gorkin, conducătorul delegației de vechi membri ai P.C.U.S., membri ai C.C. al P.M.R., activiști de partid și de stat, reprezentanți ai organizațiilor obștești, academicieni și alți oameni de știință și cultură, participanți la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și numeroși fruntași din industrie și agricultură. Au luat parte la miting șefii unor misiuni diplomatice acreditați în București și alți membri ai Corpului Diplomatic.

Deschizînd mitingul, tov. Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R., a dat cuvîntul tovarășului Gh. Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., care în numele și din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al Guvernului R.P. Romîne a transmis oamenilor muncii un fierbinte salut și felicitări cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

„Pășind pe drumul croit de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, — a spus între altele tov. Gh. Apostol, — folosind în mod creator experiența construirii socialismului în Uniunea Sovietică, poporul romîn a obținut în anii puterii populare succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului, făcînd un uriaș salt înainte, în dezvoltarea economiei naționale. Romînia a devenit o țară cu o industrie dezvoltată și cu o agricultură în plin progres de mecanizare, în care sectorul socialist ocupă de pe acum peste 46 la sută din suprafața agricolă a țării. Pe baza dezvoltării economiei naționale crește neîntrerupt nivelul de trai, material și cultural al maselor de oameni ai muncii. Înfloresc știința și cultura, care au devenit un bun al întregului popor muncitor".

Cuvîntarea tov. Gh. Apostol a fost în numeroase rînduri subliniată cu aplauze îndelungate. Cei peste 100.000 participanți la miting au aclamat pentru glorioasa aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pentru partidul comunist al Uniunii Sovietice, pentru prietenia de nezdruncinat și colaborarea frățească dintre poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice.

Au luat apoi cuvîntul tov. A.A. Epișev, ambasadorul U.R.S.S. în R.P.R., și academicianul Iorgu Iordan.

Urcîndu-se la tribună, tov. Radu Cristea, președintele gospodăriei agricole colective „1907" din comuna Slobozia Mîndra, regiunea București, a spus între altele: „Urmînd exemplul țărănimii din Rusia, țăranii muncitori din țara noastră au mers fără șovăire alături de clasa muncitoare, sub conducerea partidului, știind că astfel viața lor se va schimba mult în bine. ...Schimbările petrecute în viața tuturor țăranilor ca și în viața țăranilor din regiunea noastră ne conving tot mai mult că drumul pe care trebuie să-l urmăm ca să trăim mai bine este drumul socialismului. Acesta este singurul drum, drumul deschis în 1917 de Revoluția Socialistă din Octombrie. Dacă cineva se abate pe la noi, prin gospodăria „1907" din Slobozia Mîndra, raionul Turnu Măgurele, are ce vedea. Viața noastră, a colectiviștilor, a devenit mai bună, mai frumoasă. Noi am obținut o producție medie de 2.100 kg grîu la ha, și de 3.100 kg porumb. Oare dacă am fi lucrat fiecare singur bucățica sa de pămînt aveam asemenea rezultate? Sigur că nu. Dar lucrînd pămîntul cu tractoarele și mașinile statului, ascultînd de sfaturile oamenilor de știință și agronomilor, noi am smuls brazdei rod tot mai bogat. Ne-am îndestulat casele noastre și ne-a mai rămas să putem vinde și statului. Așa au crescut veniturile bănești ale gospodăriei, care au ajuns astăzi la 1.817.000 lei".

Au mai vorbit apoi Alexandru Panaitescu, participant la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, și Ștefan Lungu, Erou al Muncii Socialiste.

În sunetele fanfarei, a început apoi defilarea membrilor gărzilor muncitorești care simbolizează forța de neînvins a clasei muncitoare. Iată și coloanele de sportivi unii în costume albastre, alții în tricouri roșii și pantaloni albi sau în treninguri verzi. Ei par o uriașă revărsare de tinerețe și voie bună. Au defilat apoi formațiile culturale în cușme și cojoace, sau cămăși înflorate, minunatul nostru port tradițional.

Acompaniați de fanfară, miile și miile de participanți la miting au intonat apoi Internaționala. Uralele și ovațiile îndelungate au urmat înălțătorului imn de luptă al clasei muncitoare din lumea întreagă.

IN ȚARĂ

In toate orașele din țară oamenii muncii au sărbătorit cu însuflețire a 40-a aniversare a Marelui Octombrie. In mai toate locurile, au luat cuvîntul și oameni ai muncii de pe ogoare care au pășit de-acum cu încredere pe drumul socialismului.

La mitingul ce s-a desfășurat la Ploești a luat cuvîntul, de pildă, tov. Cristache Burlacu, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Baba Ana, raionul Mizil; la Cluj, tov. Dumitru Bohodeanu, președintele colectivei din comuna Ungureșii, raionul Dej; la Oradea, tov. Teodor Maghiar, președintele gospodăriei colective din Mădăraș; la Pitești, tov. Ștefan Chivu, președintele gospodăriei colective din comuna Jugureni; la Iași, tov. P. Hotea, președintele gospodăriei colective „23 August" din comuna Prinești.

La Suceava tov. Ion Isac, președintele gospodăriei colective „Lupta noastră" din comuna Săveni, a spus printre altele: „Comuna noastră este prima din regiunea Suceava cu agricultura complet cooperativizată. Exemplul nostru este urmat și de alți țărani muncitori din alte comune și raioane ale regiunii. Prin muncă unită, în acest an gospodăria noastră colectivă a obținut peste 2.000 kg grîu la ha, 2.300 kg orz, 3.800 kg porumb boabe și 22.000 kg sfeclă de zahăr la ha".

Colectivista Maria Vlaicu din comuna Batoș, care a luat cuvîntul la mitingul de la Tîrgu Mureș a spus printre altele: „Sînt mamă a 10 copii. In trecut, am simțit din greu exploatarea chiaburească. Astăzi sînt mîndră și fericită că duc o viață cu adevărat omenească și toți copiii mei învață la diferite școli".

„Oamenii din gospodăria noastră colectivă, a spus Nicolae Vlăduț, președintele colectivei din Pecineaga, la mitingul care a avut loc la Constanța, trăiesc azi mai bine. Numai anul acesta 20 de familii de colectiviști din Pecineaga și-au construit case noi, iar 30 și-au cumpărat aparate de radio. Gospodăria noastră colectivă a contractat și a livrat statului pînă în prezent 22 vagoane grîu, 6 vagoane porumb și zeci de mii de kg produse animale".

Pretutindeni în cadrul mitingurilor ori la locurile lor de muncă unde s-au străduit să termine muncile de toamnă — oamenii muncii de pe ogoare, ca și întregul nostru popor muncitor, au demonstrat nețărmurita lor dragoste față de Uniunea Sovietică și gloriosul ei partid comunist, încrederea neclintită în Partidul Muncitoresc Romîn și hotărîrea lor de a munci cu forțe sporite pentru a întări cuceririle noastre revoluționare și a merge înainte pe drumul deschis de Marele Octombrie, spre a asigura victoria socialismului în patria noastră scumpă.

Noi succese pe drumul transformării socialiste a agriculturii

▣ Raioanele Filimon Sîrbu și Berești—COMPLET COLECTIVIZATE. ▣ Raioanele Jimbolia, Călărași și Gura Jiului — COMPLET COOPERATIVIZATE.

In ajunul celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie ne-au sosit de pe ogoare, din patru colțuri diferite ale patriei, vești ce ne umplu inimile de bucurie. In regiunea Galați, prin înscrierea în gospodării colective a ultimelor familii de întovărășiți din comunele Galbenu, Rușețu și C.A. Rosetti, *colectivizarea agriculturii raionului Filimon Sîrbu a luat sfîrșit.* Acum, un număr de peste 19.000 de familii de țărani muncitori ce fac parte din 72 de gospodării colective lucrează laolaltă, cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice înaintate, o suprafață de 70.991 ha pămînt.

Și în raionul Berești din regiunea Galați munca politică de masă pentru lămurirea întovărășiților și atragerea lor într-o formă superioară de cooperare agricolă s-a desfășurat în aceste zile cu multă însuflețire și a dat roadele așteptate. Numai între 3 octombrie și 6 noiembrie au intrat în gospodării colective, pe baza liberului consimțămînt, peste 10.000 de familii. Organele de partid și de stat din raion au trecut la luarea unor măsuri concrete pentru întărirea economico-organizatorică a unităților existente. Raionul Berești este cel de-al 10-lea raion din țară complet colectivizat.

In regiunea Timișoara 10.634 familii de romîni, sîrbi, maghiari, germani din raionul Jimbolia s-au unit, pentru a lucra împreună în întovărășiri și gospodării colective, o suprafață de 39.337 ha teren agricol. Le-au fost îndemn pentru a păși pe calea agriculturii socialiste recoltele bogate dobîndite de gospodăriile agricole colective. Așa, de pildă, colectiviștii din Gottlob au obținut 2101 kg grîu și 38.500 kg sfeclă de zahăr la ha, cei din Lenauheim 9.557 kg porumb știuleți la ha etc.

In prezent există în raion 23 gospodării colective și 38 întovărășiri agricole.

Din raionul Călărași s-a primit vestea îmbucurătoare că în aceste zile ultimele cereri de intrare în diferite forme de cooperare agricolă au fost semnate de țăranii muncitori din satele Cacomeanca, Dorobanțu și Ciocănești.

Raionul Călărași a devenit astfel al 3-lea din regiunea București cu agricultura complet cooperativizată. In 34 de gospodării colective și 155 întovărășiri agricole se lucrează în comun o suprafață de 24.976 ha.

Aceste însemnate succese obținute de oamenii muncii de pe ogoare constituie un exemplu însuflețitor și pentru țăranii muncitori din alte raioane ale țării, pentru a păși pe calea lucrării în comun a pămîntului, calea belșugului și fericirii.

Așa s-a muncit în raionul Gura Jiului

Gura Jiului a fost cel de al 10-lea raion din țară care a terminat cooperativizarea agriculturii. Despre mersul cooperativizării în acest raion, despre metodele folosite acolo noi am scris adesea.

Amintind că-n raion sînt astăzi 13 gospodării colective, 13 cooperative de producție cu rentă și 47 întovărășiri agricole, se poate observa din capul locului că organele locale de partid și de stat au acordat atenție deosebită cooperativei agricole de producție cu rentă. Această formă a convenit foarte mult mijlocașilor cu gospodării puternice care s-au înscris în număr mare în cooperative.

In acest număr ne vom ocupa de cîteva aspecte ale muncii de cooperativizare. Intrucît organele locale de partid au acumulat o experiență valoroasă, despre cooperativizarea raionului vom scrie mai pe larg într-unul din numerele viitoare.

Cooperativizarea nu se sfîrșise...

Intre Popoviceni și Cîrna drumul măsoară 3 kilometri. De la o vreme Ștefan N. Burnea îl parcurge zilnic. El este din Popoviceni. La Cîrna, — vă aduceți aminte? Cu un an și ceva în urmă a luat ființă prima cooperativă agricolă de producție cu rentă din țară. De ce merge Ștefan la Cîrna nu-i greu de ghicit. Ca să vadă ce ispravă au făcut cooperatorii într-un an de muncă. Il iscodește să le afle planurile.

Inainte de a se duce în vizită la Cîrna, Ștefan N. Burnea nu voia să intre nici în întovărășire. Acum, satul e cooperativizat în întregime. Acum Ștefan nu se mai mulțumește cu întovărășirea. Vrea gospodărie colectivă. Consătenii săi se miră:

— Ce o fi cu Ștefan? Ieri trăgeau de el să vină în întovărășire. Astăzi uite, trage el de noi.

Aflîndu-le nedumerirea Ștefan îi cheamă:

— Haideți și voi la Cîrna.

Și oamenii se duc cu el. Ce văd acolo, le merge la inimă! 9000 kg porumb la hectar, o turmă de oi. —

(Continuare în pag. a 2-a)

Nici un minut pierdut în muncile de toamnă!

Buletinul muncilor agricole

In ultimele zile în întreaga țară timpul a fost favorabil lucrărilor agricole de toamnă. Insămînțările de grîu, secară și orz s-au terminat în regiunea Hunedoara și sînt pe sfîrșite în regiunile Baia Mare, Stalin, Bacău și Regiunea Autonomă Maghiară. Cu grîu s-au însămînțat deja 2.805.000 hectare — aproape 90 la sută din plan. Insămînțările sînt rămase în urmă îndeosebi în regiunile Constanța (unde planul a fost realizat numai în procent de 80 la sută), Ploești — 88 la sută, Timișoara — 87 la sută.

In prima săptămînă a lunii noiembrie s-au obținut succese de seamă și în ce privește recoltarea culturilor tîrzii. Astfel, cu excepția regiunii Constanța, recoltatul porumbului se apropie de sfîrșit în întreaga țară: sfecla de zahăr a fost recoltată în procent de 95 la sută, cartofii 96,6 la sută, orezul 95 la sută. Recoltatul bumbacului se desfășoară mult prea încet în toate regiunile producătoare.

Mult întîrziate sînt arăturile adînci de toamnă. Pînă acum cîteva zile, planul acestor lucrări fusese realizat abia în procent de 32 la sută — din care în gospodăriile agricole de stat 19,15 la sută. Totodată, desțelenirea fînețelor și pășunilor slab productive s-a executat numai în procent de 3,4 la sută.

Conducerile unităților agricole de stat și organele agricole de la regiuni și raioane au datoria să sprijine temeinic impulsionarea muncilor de toamnă mobilizîndu-i pe mecanizatori să folosească din plin capacitatea de lucru a tractoarelor, spre a se îndeplini în întregime sarcinile de plan prevăzute.

In orezărie

Cu ani în urmă, întinderile dintre Dunăre și malurile lacului erau mai mult pustii. O parte din terenuri erau lăsate pentru pășune. S-a încercat să se cultive și porumb, dar rezultatele erau slabe. Pe-aici creșteau bine, chipurile, doar trestiile și alte plante de baltă. In ultimul an însă, în Ulmeni și în comunele apropiate au luat ființă nu mai puțin ca nouă asociații și întovărășiri care au hotărît să cultive aceste terenuri cu orez. Lucrările necesare au început în primăvara anului acesta. Au fost încheiate contracte de lucrări cu S.M.T.-ul. Au venit tractoare puternice pe șenile și au început arăturile.

Pămînt bun, necultivat de ani și ani. Țăranii muncitori din asociațiile și întovărășirile înființate la Ulmeni, Frasin, Cioara, Chirnogi și Oltenița au împînzit cele 342 de hectare arate. După ce în parcele s-a dat drumul apei au însămînțat orezul — apoi la timpul potrivit au făcut de cîteva ori plivitul.

Orezul a crescut puternic și a dat rod neașteptat. In medie, s-a dobîndit nu mai puțin **ca 4000 de kilograme la hectar.**

*

Am poposit la marginea acestei uriașe orezării împreună cu unul dintre mecanizatorii care veniseră la S.M.T. Ulmeni să se aprovizioneze cu carburanți. Ziua era mohorîtă. Dar cele 12 batoze ale stațiunii de mașini și tractoare lucrau din plin.

La aria întovărășirii „N. Bălcescu" din Ulmeni l-am găsit lucrînd pe tractoristul Pîrvuță Vasile și pe batozarul Bernescu Gruia. Mașinile funcționau neîntrerupt. Nici o oprire, nici o defecțiune.

In fiecare zi, batoza de aci treiera 11.000—12.000 kg de orez. Și celelalte garnituri de treier la fel.

Oamenii erau bucuroși. Și pe bună dreptate.

Intovărășitul Bobocea T. Marin, mi-a spus:

— De pe un hectar și jumătate am scos 7.000 kg de orez, adică peste 4.600 kg la hectar. Numai după orez o să iau 21.000 lei. Nu știu cum să mulțumesc tovarășilor de la raionul de partid, care m-au sfătuit să intru în întovărășirea asta, ca să cultivăm orez...

Am stat de vorbă și cu tov. ing. Pop Dumitru, agronomul șef al S.M.T.-ului Ulmeni.

— Stațiunea noastră o să încaseze aproape 7 vagoane de orez din uiumul ce ni se cuvine, pentru lucrările efectuate. In general, venitul nostru de aci depășește un milion. Căci numai o singură batoză ne aduce acum 1.500 lei venit pe zi.

*

Pe drum, către comuna Ulmeni, suiau drumul scîrțîind alte și alte care pline cu orez, venind dinspre arii. De departe, răzbăteau păcăniturile tractoarelor care acționau batozele.

AL. RAICU

MECANIZATORI VREDNICI

Mecanizatorii de la S.M.T. Cioara-Doicești, muncind cu vrednicie pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților din raza lor de activitate, au reușit să îndeplinească și să depășească cu 88 hantri planul anual de producție încă de la data de 20 octombrie.

Fruntașă pe stațiune s-a situat brigada a 7-a condusă de Anghel Mădularu, care și-a realizat planul campaniei de toamnă în procent de 106 la sută. Tractoriști fruntași sînt Meca Gh. Marin și Mihai Leșu, care au obținut mari depășiri ale planului de producție.

OCT. MUSTEȚEA
corespondent

Mai mult decît s-au angajat

Oamenii din brigada lui I. Mezanoti s-au gîndit bine cînd a fost vorba să-și concretizeze angajamentele în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Au cumpănit mai întîi posibilitățile, au calculat pe hîrtie cît poate să lucreze fiecare și deabia după aceea au răspuns chemării la întrecere, lansată de brigada a 2-a, anunțînd comitetul de întreprindere: vom culege și vom vinifica zilnic cîte 90 de tone de struguri, adică cu 15 tone mai mult decît s-a planificat.

Și brigada lui Mezanoti s-a ținut de cuvîntul dat. Mai mult încă, și-a depășit cu mult angajamentul, mai ales acum în ultimele zile, cînd a reușit să recolteze și să vinifice zilnic 110 tone de struguri. De altfel și celelalte două brigăzi au realizat depășiri de 10—15 la sută în aceste zile, pe care colectivul de muncă al gospodăriei agricole de stat Răducești, raionul Rîmnicu Sărat, le-a declarat zile record pentru a cinsti astfel așa cum se cuvine cea de a patruzecea aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Rezultatul? Strugurii de pe întreaga suprafață de 125 de ha au fost recoltați și vinificați, iar gospodăria și-a îndeplinit planul în acest sector în proporție de 150 la sută. Un nou succes care, alăturat depășirii de 100 la sută obținută de curînd la livada de prune, merită să fie subliniat cu deosebire.

L. GHEORGHE

Hrănirea rațională a vițeilor — mijloc important pentru obținerea unui mare număr de produși sănătoși și viguroși

Ancheta noastră

In sectorul taurin al gospodăriei noastre s-au dobîndit și în anul acesta rezultate bune, atît la producția de lapte, cît și la sporul în greutate al diferitelor categorii de tineret. Astfel, producția de lapte planificată pînă la 1 octombrie a.c. a fost depășită cu peste 17.000 de litri, iar depășirea cea mai mare la sporul în greutate am avut-o la tineretul între 6—12 luni, la care s-a obținut un spor de 10.321 de kg., față de 6.065 de kg. planificate. Pe lîngă realizarea și depășirea planului de producție însă pe noi ne-a preocupat și reducerea continuă a prețului de cost. De pildă, pînă acum am reușit să producem un litru de lapte la prețul de cost de 1,35 lei, față de 1,51 lei planificat, iar un kg de spor în greutate la diferite categorii de tineret taurin după cum urmează: pînă la 6 luni — 16,84 lei; între 6 și 12 luni — 7,18 lei; de la 1 la 2 ani — 8,95 lei și de la 2 la 3 ani — 7,90 lei, în timp ce prețurile de cost planificate sînt de 17,32; 13,32; 12,40 și respectiv 12,15 lei. Aceste rezultate se datoresc aplicării unor metode avansate în creșterea animalelor, precum și măsurilor sanitar-veterinare pe care noi le respectăm cu strictețe. In cele ce urmează mă voi referi la o singură problemă și anume la hrănirea vițeilor de la naștere pînă la vîrsta de 6 luni, considerînd că aceasta are o mare importanță în obținerea unor animale sănătoase, viguroase și capabile să dea producții mari.

In primele 6 luni de viață, viței primesc ca hrană: lapte integral, lapte smîntînit, amestecuri de uruieli de cereale, praf de cretă, fîn de lucernă de calitate bună și iarbă verde sau siloz.

Vîrstele de care se ține seama în furajarea vițeilor în primele 6 luni de viață (pe baza cărora se întocmește un grafic amănunțit) sînt cele de 7 zile ce urmează imediat după fătare, 21 de zile, 1—1½ luni și 3 luni. La fiecare din aceste momente, în hrana vițeilor intră un element nou. Desigur însă că în tot acest timp se respectă cu strictețe individualitatea fiecărui vițel în parte. Furajarea nu se face deci în mod mecanic, ci diferențiat.

In primele 7 zile, vițelul suge natural, de 3 ori pe zi și numai de la vaca-mamă, o cantitate de circa 6—7 litri, deci lapte integral. (Sistemul cu suptul vițeilor de la vacidoici nu se practică la noi). O dată ajunși la vîrsta de 7—10 zile, paralel cu continuarea suptului natural, vițelului i se pune la dispoziție fîn de leguminoase (lucernă) pentru a se obișnui încă de pe acum cu furaje fibroase. Primul moment specific mai important în viața vițelului, din punctul de vedere al furajării, este însă cel în care el ajunge la 21 zile. La această vîrstă, cînd vițelul începe să primească, în plus, lapte smîntînit, se face și o diferențiere între viței. In ce constă această diferențiere? Viței mai dezvoltați primesc acest fel de lapte suplimentar la 21 de zile, pe cînd celor la care dezvoltarea nu este corespunzătoare li se dă abia la 1—1½ lună. Important de subliniat este că hrănirea vițeilor cu lapte smîntînit se face cu biberonul (un biberon special ce se adaptează la o canistră în capacitate de 2 litri). Suptul la biberon are loc tot de 3 ori pe zi, iar în ceea ce privește temperatura laptelui servit astfel, se caută ca el să aibă aceeași temperatură ca și cel natural provenit din ugerul vacii. Cantitățile de lapte smîntînit cresc progresiv, în raport cu vîrsta vițelului, începîndu-se cu 1 litru zilnic și ajungîndu-se la o cantitate de 9 litri la vîrsta de 3 luni. Din acest moment, suptul laptelui integral de la vaca-mamă încetează și, paralel cu primirea de alte furaje, începe să scadă și porția zilnică de lapte smîntînit, pînă cînd ajunge la 2 litri la vîrsta de 6 luni.

Tot la vîrsta de 21 de zile, viței mai primesc și un amestec de uruieli de cereale peste care se presară praf de cretă. Așadar, după 21 de zile vițelul se hrănește cu lapte integral, lapte smîntînit, fîn de lucernă și uruieli de cereale. Numai începînd cu vîrsta de 3 luni, el este hrănit și cu iarbă verde sau siloz. Cînd vițelul ajunge la 6 luni, el este obișnuit cu furaje fibroase și suculente, pe care le primește în continuare.

Aplicînd metoda de mai sus în hrănirea vițeilor pînă la 6 luni, noi am reușit să înlăturăm complet mortalitatea acestora și să obținem astfel un mare număr de produși.

CONSTANTIN ADOCHIȚEI
Erou al Muncii Socialiste,
maistru crescător de animale
la gospodăria de stat Cotușca-Suceava

Medicul veterinar al gospodăriei agricole de stat Cotușca, regiunea Suceava, face controlul medical al bovinelor.

Peste 22 milioane puieți de pomi fructiferi în regiunea Pitești

In regiunea Pitești, unul dintre principalele bazine fructifere din țara noastră, se dă o mare atenție dezvoltării pomiculturii. Astfel pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin regiunii în cel de-al doilea plan cincinal, comitetul executiv al sfatului popular regional Pitești, prin secția agricolă regională, a luat măsuri de asigurare a puieților de pomi necesari. In toamna anului trecut a fost însămînțată cu sîmburi de corcoduși, meri, peri, cireși etc. o suprafață de peste 100 de ha. Aceasta înseamnă peste 22 de milioane de puieți port-altoi care în prezent sînt scoși din pămînt și pregătiți pentru a fi plantați în pepiniere pe o suprafață de circa 400 de hectare în vederea altoirii în anul viitor.

Din școala de semințe de la Costești, urmează a se recolta peste 10.500.000 puieți, din comuna Mătăsaru, raionul Găești, circa 1.500.000, din Topoloveni 1.000.000 de puieți Pitești 4.000.000 de puieți, Curtea de Argeș 1.500.000, R. Vîlcea 1.250.000 Horezu circa 2.000.000 și Muscel 1.000.000.

Deosebit de aceasta, în regiunea Pitești mai sînt pregătiți în pepiniere în cîmpul întîi, doi și trei peste 1.250.000 de puieți. Dintre aceștia, un mare număr vor fi plantați chiar în toamna aceasta în livezile gospodăriilor de stat, ale gospodăriilor colective și ale țăranilor muncitori cu gospodărie individuală.

Acțiunea de întărire și dezvoltare a sectorului pomicol în regiunea Pitești continuă cu și mai mare avînt. Pînă în ziua de 1 noiembrie erau strînse peste 12.000 de kg. de sîmburi de corcoduș, cireș, păr și măr ce urmează a fi însămînțați în toamna aceasta.

Deosebită atenție se dă în regiunea Pitești și dezvoltării viticulturii. La Topoloveni a fost înființată încă din anul trecut o seră pentru forțat vițele, unde în primăvara anului 1957 au fost altoite peste 1.500.000 bucăți vițe. In prezent se lucrează la încă o seră cu o capacitate de 1.500.000 vițe, care va intra în funcțiune în anul 1958.

In raionul Găești, comuna Valea Mare, se lucrează la o pepinieră de viță, unde în primăvară vor fi plantate 7 ha cu portaltoi și 8 hectare cu diferite soiuri de viță nobilă, din care se vor recolta coarde-altoi.

Vizitînd expoziţia zootehnică din Zalău

Pentru a evidenţia şi populariza succesele şi experienţa fruntaşilor în creşterea animalelor, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Zalău a organizat de curînd o expoziţie zootehnică. Această expoziţie a stîrnit un mare interes în rîndul celor ce au avut prilejul s-o viziteze. Pentru cei care n-au putut să facă acest lucru, îi invităm s-o vizităm împreună măcar pe această cale.

Să trecem împreună pragul expoziţiei. Cu ce să începem? Cu staulele oilor, cu boxele porcilor, cu coteţele păsărilor sau...

Cu justificată mîndrie, ciobanul D. Chirea prezintă cîteva exemplare din oile gospodăriei colective „16 Februarie" din comuna Gîrcei.

— Sînt din rasa ţigaie ruginie de Covasna. Ia uitaţi-vă ce fir lung are lîna.

Intr-adevăr, în boxe vedem un cîrd de oi care cum se zice sînt în stare să „scoată sărăcia din casă". Dau cîte 4 kg. de lînă şi peste 40 litri lapte anual. De la numai 150 de oi, gospodăria a vîndut statului în acest an 2.500 litri lapte, 30 miei şi 250 kg. lînă, încasînd suma de 22.000 lei. Şi toate acestea în afară de ce s-a împărţit colectiviştilor la zi-muncă.

De alături, ciobanul Victor Blidaru, de la gospodăria de stat Zalău, ambiţios nevoie mare, ne cheamă să vedem şi oile „lui".

— Ale mele-s merinos transilvănean de Zalău, de tipul de Colina, grăieşte el sfătos. Lîna lor e moale, fină şi subţire ca mătasea. Fiecare oaie dă cîte 4,8 kg. lînă.

Ne aflăm acum în faţa a trei vaci Siemmenthal. Ingrijitorul Ion Holodea ne prezintă pe „Verona", „Stela" şi „Viorica", „Verona", în etate de 8 ani, cîntăreşte nu mai puţin de 660 kg. Anual ea dă peste 3.650 litri lapte. „Stela" este de aceeaşi vîrstă cu „Verona" dar o întrece la producţia de lapte: 3.825 litri pe an. „Viorica", cu patru ani mai tînără, dă şi ea peste 2.000 litri lapte.

De rasa Siemmenthal e şi Gyöngyesi" (gingaşa) care ne priveşte cu aceeaşi blîndeţe, care-i justifică numele. Aparţine gospodăriei colective din Romîneşti şi e îngrijită de Leontin Maroti. De la el aflăm că „Gingaşa" lui a adus pe lume 3 viţele de toată frumuseţea şi dă anual peste 4.100 litri lapte. Comisia expoziţiei i-a acordat pe merit „premiul I". Mai aflam de la îngrijitor că producţia medie pe cap de vacă furajată a ajuns anul acesta (în urma furajării în perioada de iarnă cu nutreţ murat) la 2.500 litri lapte şi că gospodăria a realizat din creşterea animalelor venituri ce depăşesc suma de 120.000 lei. Asemenea exemplare şi venituri mari obţinute din creşterea animalelor ne prezintă şi gospodăria colectivă „23 August" din Horuatul Crasnei, gospodaria colectivă din comuna Trasnea, cooperativa agricolă de producţie cu rentă din comuna Bucium şi ţăranii muncitori Buciuman Augustin, Simomfi Carol din Zalău etc.

In continuare, facem cunoştinţa cu tînăra generaţie a rasei Siemmenthal: juncile. Bine împlinite, cu o conformaţie a corpului perfectă, oglindesc copia fidelă a părinţilor lor de rasă pură.

Inainte de a începe vizita noastră în partea cealaltă a expoziţiei, să ne oprim cîteva clipe la graficele ce împodobesc coloanele ce susţin acoperişul construcţiei principale a expoziţiei. Unul din ele ne arată că în sectorul agricol socialist, în acest an, efectivul de animale a crescut la taurine faţă de 1954 cu 22 la sută, la porcine cu 14 la sută şi la ovine cu 25 la sută; în sectorul individual efectivul de animale a crescut cu 14 la sută, cu 4 la sută şi respectiv cu 13 la sută.

Aceste rezultate se datoresc organizării în raza raionului Zalău a 40 de staţiuni de montă cu 884 reproducători de rasă, 2 staţiuni de însămînţări artificiale la vaci, 5 la oi şi una la iepe, cît şi selecţiei pentru reproducţie a tineretului provenit de la cele mai valoroase animale. Şi baza furajeră a contribuit mult la obţinerea acestor rezultate. Suprafaţa cultivată cu plante furajere a ajuns în acest an la 12 la sută din totalul arabil, iar fîneţele şi paşunile cuprind 38 la sută din suprafaţa raionului.

De pildă, taurul Siemmenthal pe nume „Creţu" de la gospodăria colectivă Horuatul Crasnei, un exemplar frumos, cu gîtul neînchipuit de mare şi vînjos, a primit premiul I.

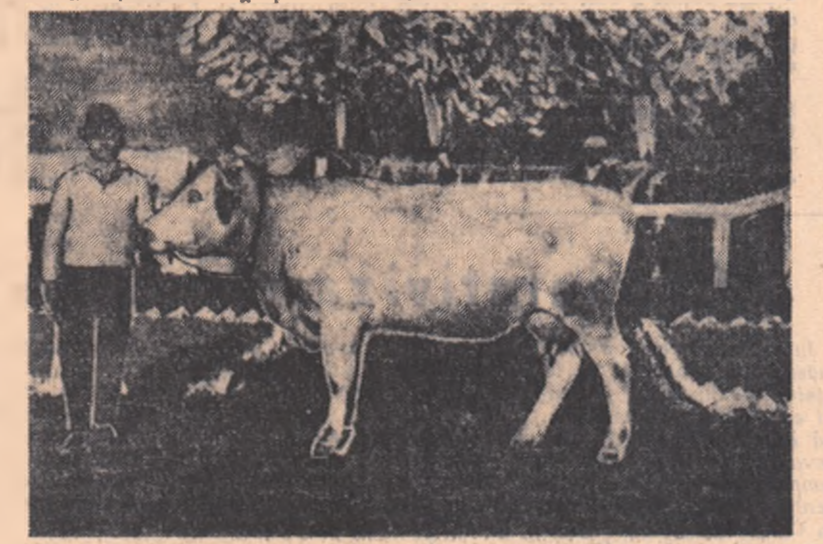
Mai departe adăugam frumuseţea eleganţă şi supleţea celor mai desăvîrşite „mostre" de armăsari cum este „Ghiţă" de la staţiunea de montă din comuna Bucium, neastîmpăraţi şi plin de nerv.

Poposim şi în faţa cuştilor „înaripatelor". Deosebit de interesante sînt gîştele din rasa chineză, ale lui Petre Gavril din Zalău. Mai mari decît cele obişnuite, de culoare cenuşie, cu gîtul lung ca al lebedelor, cu ciocul bont şi negru, aceste păsări dau cîte 60 de ouă pe an şi ajung la 5—6 kg. greutate la vîrsta de un an. Lako Iuliana din Zalău ne arată şi ea cîteva exemplare de găini albe din rasa Sussex, cu gîtul şi coada împestriţate cu negru. Greutatea lor ajunge pînă la 2—3 kg., iar a cocoşului trece de 6 kg. Găinile roşii, neobişnuit de mari, din rasa Rhode-Island aparţin gospodinei Ileana Pop din Mirşid. De la 12 găini ea a obţinut în acest an peste 4.000 ouă, din care 1.800 le-a valorificat prin cooperativă.

*

Expoziţia s-a încheiat cu premierea celor mai buni crescători de animale. Ca premii s-au dat pluguri, prăşitoare, tocători de sfeclă, uruitoare de porumb şi alte obiecte. Total s-au distribuit premii în valoare de 15.000 lei.

V. CAZACU

In fotografie îl vedem pe îngrijitorul Leontin Maroti prezentînd vaca „Gyöngyesi" de la gospodăria colectivă din Romănaş.

Ştiaţi că...

...UN PROFESOR din Cairo a însemnat o mie de fluturi pe care i-a lăsat apoi să zboare? După cîteva săptămîni, unul din ei a fost prins de un elev din Capetown (Africa de Sud). Fluturele străbătuse deci întregul continent african.

...BAMBUSUL e planta care creşte cu cea mai mare rapiditate? Se poate observa creşterea lui în decurs chiar şi de cîteva ore. Există peste 200 de specii de bambus, unele din ele crescînd cu peste 22 de metri în decurs de o lună.

...IN BRAZILIA există o piatră numită Italocumita care se poate îndoi ca pielea sau cauciucul? Aceasta datorită faptului că legătura siliciului nu este formată din calcar ci din mica.

...O SOCIETATE engleză de pescuit a construit un dispozitiv special pentru descoperirea bancurilor de peşti? Este vorba de un ecran instalat pe navele de pescuit şi pe care pot fi observaţi toţi peştii care înoată la o adîncime de 10 metri.

...IN INDIA se lucrează intens la construirea unor instalaţii pentru folosirea forţei eoliene (a vîntului)? La început ele vor fi întrebuinţate la pomparea apei, la treieratul şi măcinatul griului etc. Aparatele vor fi construite numai din materiale locale.

...CEA MAI MARE pasăre din lume este Condorul din America de Nord, care are o deschidere a aripilor de 3 metri. Iar cel mai mare şarpe este Anaconda din America de Sud, lung de 10 m. şi cu o greutate de 150 kg.?

Ştiţi să răspundeţi?

Indeplinind dorinţa unor participanţi care n-au avut posibilitatea să urmărească toate întrebările publicate în cadrul concursului nostru, republicăm prima parte a întrebărilor:

- Cînd se formează buclajul la mieii de rasă Karakul?
- Care este viteza maximă de zbor a unei albine pe oră?
- Care este cantitatea de sînge care trece prin uger, în vederea obţinerii unui litru de lapte de vacă?
- Care este producţia de lapte record obţinută zilnic şi de la ce vacă?
- Care pasăre domestică are cea mai lungă durată de clocire a ouălor?
- Cît trăieşte o albină?
- Cîte ouă depune matca unei albine?
- Cîte albine formează o familie?
- De unde sînt aduşi sporii (sămînţa) ciupercii care provoacă rugina galbenă a cerealelor?
- Cît sînt de mari virusurile plantelor?
- Cît de mari şi de grele sînt bacteriile?
- Care este rasa de capre a cărei producţie de păr are însuşiri textile?
- Care animal domestic are cea mai mare capacitate de producere a laptelui?
- Care este recordul cantităţii de lînă fină şi de la ce rasă s-a obţinut?
- Care este producţia maximă de lapte obţinută de la oi şi de la ce rasă s-a obţinut?
- Care este denumirea hibrizilor dintre oaie şi capră şi in ce ţară aû fost obţinuţi?

Răspunsurile la întrebări se vor trimite redacţiei pînă la data de 1 decembrie a.c.

Aşa s-a muncit în raionul Gura Jiului

Contribuţia mecanizatorilor...

Iată ca şi Craiova se numără printre regiunile care au raioane complet cooperativizate. Dacă la începutul anului am fi întrebat pe oricine din regiune: care raion va termina primul cooperativizarea, ni s-ar fi indicat oricare altul, în afara de Gura Jiului. Aici, la Gura Jiului, procentul de cooperativizare era foarte mic: 12 la sută din suprafaţă. Atît se realizase în 7 ani. In numai zece luni s-a cooperativizat însă restul. Numeroşi au fost factorii ce au contribuit la obţinerea acestui succes. Ne vom opri însă numai asupra unuia: contribuţia adusă de S.M.T. Bechet.

Pînă în octombrie 1956, cînd a luat fiinţă staţiunea din Bechet, raionul era deservit de S.M.T.-uri din alte raioane. Se întîmpla de obicei aşa: Dacă o staţiune nu reuşea să-şi îndeplinească planul de contractări, trimetea tractoare în raionul Gura Jiului. Fiecare staţiune îşi ţinea brigăzile cele mai bune în apropiere, ca să le poată îndruma şi controla. La fel procedau şi cu maşinile. Cele mai bune erau repartizate să lucreze în apropiere. Se întîmpla deseori ca într-o singură campanie agricolă la o gospodărie colectivă să lucreze mai multe brigăzi. Uneori, o gospodărie colectivă începea, să zicem, însămînţatul griului cu un S.M.T. din raionul Corabia şi-l termina cu un altul din raionul Strehaia.

In asemenea condiţii, nu-i de mirare că brigăzile de tractoare care lucrau pe ogoarele unităţilor cooperatiste făceau treabă de mîntuială.

Aceasta a avut urmări negative asupra producţiei şi, implicit, asupra mersului cooperativizării.

Infiinţarea S.M.T.-ului Bechet a pus capăt stării de lucruri arătate mai sus. Staţiunea de maşini şi tractoare şi-a îndeplinit planul anual de producţie cu 220 la sută, executînd numai lucrări de bună calitate.

Intr-un alt articol, publicat mai înainte, scriam că-n raionul Gura Jiului s-a mers pe linia atragerii ţăranilor muncitori în întovărăşiri, numai cu o parte din pămîntul pe care-l stăpîneau. Ţăranii se întovărăşeau, ca să spunem aşa, cu titlu de încercare. Urma apoi ca ei să aducă şi restul pămîntului în întovărăşire, dacă munca cu maşinile, pe tarlale mari, se dovedea mai rodnică decît cea făcută pe parcele mici. Ritmul cu care s-a desfăşurat cooperativizarea după recoltare, cînd suprafaţa sectorului cooperatist era în jur de 50 la sută, arată că ţăranii muncitori din raionul Gura Jiului s-au convins de superioritatea muncii în comun. La terenul păstrat în afară, fiecare dintre ei a pierdut între 120 şi 560 kg de produse vegetale la hectar. *Intrecerea între plug şi tractor a fost cîştigată deci — cum era şi normal — de tractor.* Producţiile mai mari obţinute de unităţile cooperatiste au fost, în bună parte, rezultatul muncii mecanizate. A avut S.M.T. Bechet o contribuţie însemnată la succesul cooperativizării? Să judece cititorii.

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Bechet au sprijinit cooperativizarea raionului şi ca agitatori. Pentru munca dusă ca tractorist, dar şi ca agitator, mecanizatorul Gheorghe Savu de pildă a fost premiat cu o călătorie la Moscova.

ST. CHIRILESCU
corespondent

Pe scurt

- Unităţile agricole cooperatiste din raionul Gura Jiului lucrează peste 51.000 de hectare. Peste 44.000 de hectare — adică 86 la sută din suprafaţa cooperativizată — au fost aduse anul acesta în gospodării colective, cooperative de producţie cu rentă şi întovărăşiri.
- Aceasta înseamnă că după recoltare, ţăranii muncitori au intrat în număr mare în unităţile cooperatiste. Ce i-a îndemnat? Desigur că agitatorii şi producţiile mari. Gospodăria colectivă din Orăşani a recoltat 2840 kg de grîu la hectar. Gospodăria colectivă din Gighera a obţinut la aceeaşi unitate de suprafaţă 36.000 kg. de sfeclă de zahăr.
- Şi întovărăşirile au demonstrat că munca în comun e rodnică. Intovărăşirea din Listeava a recoltat 3200 kg. de porumb boabe la hectar; individualii din comună — doar 1600. Pe jumătate.
- Gospodăria colectivă „Steagul păcii" a împărţit anul acesta 5 avansuri băneşti. Şi producţiile obţinute la culturile vegetale au fost mari. La ovăz, de pildă, au recoltat de pe fiecare hectar cîte 3000 de kg. Urmările acestor succese: venituri mari pentru colectivişti şi 37 de membri noi. Zilele trecute, adunarea generală le-a aprobat cererile.
- Mîine — cel mai tîrziu poimîine, raionul Gura Jiului va avea 14 gospodării colective. Cîţiva dintre membrii întovărăşirilor agricole „Partizanul" şi „Cel de al II-lea Congres al partidului" au înaintat cereri pentru a forma o gospodărie colectivă. Cele 16 familii aduc în gospodăria colectivă 42 de hectare de teren.

Cooperativizarea nu se sfîrşise...

(Urmare din pag. I.)

numai din vînzarea brînzei cooperatorii au scos 20.000 lei, — o cherhana, fermă de porci, crescătorie de viţei. Atîtă şi ce vor cooperatorii să mai facă.

— Mda, e bine... să facem şi noi cooperativă.

Burnea vrea însă gospodărie colectivă.

— Ce, e rău să sari o treaptă? Nu-i rău... spune el.

Unii zic ca Burnea, alţii vor cooperativă. Cei mai mulţi, care n-au fost deloc la Cîrna, spun:

— Să stăm în întovărăşire, că abia intrarăm.

Burnea nu se lasă. Trece de la om la om, le vorbeşte: Organizăm brigadă piscicolă: 60.000 lei venit pe an dintr-un condei. Atît se scoate la Cîrna. Organizăm atelier de împletituri — papură avem berechet. Facem şi atelier de nasturi. Sînt pe aici atîtea scoici că putem fabrica nasturi pentru întreaga regiune. Burnea nu uită nici de ceea ce ar putea cîştiga colectiviştii din cultura cerealelor şi creşterea animalelor.

Munca lui Ştefan N. Burnea a început să dea roade. Mai întîi au fost două cereri. Ale fraţilor Burnea. A treia a dat-o tot unul din familia Burnea. Trei înscrişi cu nici 5 hectare de pămînt. Mergea greu.

— Dacă n-o să ne alăturăm un mijlocaş cu pămînt mult n-o să facem cine ştie ce scofală — a spus Ştefan.

A pus ochii pe cel mai harnic gospodar din sat. Pe Marin Rusu, mijlocaş cu 12 hectare de pămînt cum e untul.

S-a înscris nea Marin, s-au înscris şi alţii. Acum sînt 15 cereri. Gospodăria colectivă poate lua fiinţă.

Cînd scriu aceste rînduri cooperativizarea raionului Gura Jiului s-a sfîrşit, iar acţiunea de completă colectivizare a şi început. Au început-o oameni care doar cu o lună în urmă nu vroiau să intre nici în întovărăşire.

Oamenii cresc repede în zilele noastre.

Recenzie

GHICITORI ŞI PROVERBE

E.S.P.L.A. 2 volume

Poporul romîn a fost făuritorul unei înalte arte populare, care dăinuieşte în obiecte sculptate, în olărie turnată şi înflorată, în ţesături de o frumuseţe nespusă şi mai ales în balade şi cîntece, proverbe şi ghicitori, nescrise, care au circulat prin veacuri din gură în gură şi s-au înfrumuseţat necontenit.

Scriitori cu dragoste de popor au cutreierat ţara de-a lungul şi de-a latul, au cules comorile înţelepciunii poporului şi le-au redat aidoma tipărindu-le de nenumărate ori. Dintre cele mai reuşite şi mai cuprinzătoare culegeri trebuie preţuite culegerile populare redate poporului de Mihail Eminescu, Vasile Alecsandri, Anton Pann, G. Dem. Teodorescu şi alţii.

De curînd, Editura de stat pentru literatură şi artă a tipărit două volume de „Ghicitori şi proverbe". Acestea sînt creaţii populare autentice de mare farmec şi valoare. Ele vorbesc de isteţimea şi de înţelepciunea ţăranului romîn. Ghicitorile ne dau această imagine şi prin poezia lor:

„Tandalica are mere, / Zandalic vine şi cere. / Tandalica nu se-ndură. / Zandalic vine şi fură.
(Cloşca şi motanul)

„Pe valea lui Maranac
Se dau dracii peste cap"
(Sacii la moară)

„Nici în casă, / Nici afară. / Nici în cer, / Nici pe pămînt".
(Fereastra)

Proverbele închid în ele nu numai o întreagă morală sănătoasă a poporului, ci de multe ori oglindesc starea grea socială a satului sub asuprirea moşierească. Proverbele în versuri ne arată de asemenea geniul creator al ţărănimii:

„Greu îi este bogatului a trai
Şi săracului a muri".

Culegerea de „Ghicitori şi proverbe" va folosi la păstrarea comorilor noastre din viaţa satelor şi totodată la dezvoltarea şi mai departe a acestor creaţii populare. De asemenea, ele vor folosi tineretului, care va găsi numeroase învăţături, îndrumări şi îndemnuri din trecutul zbuciumat dar glorios şi înţelept al bătrînilor...

DEMETRU PAN

Poveste obişnuită

In sala clubului S.M.T.-ului era linişte. De-afară, soarele de sfîrşit de octombrie ce pătrundea prin ferestre ţesea pînze de borangic pe scenă, pe scaunele din sală. Il căutam pe preşedintele comitetului de întreprindere. Dar nu se afla aci. In schimb, chiar lîngă scenă, mă atrase o privelişte neobişnuită: un tînăr în salopetă — de bună seamă şi el muncitor în staţiune — şedea pe un scăunel şi picta o pînză din care de pe acum se contura bine chipul lui Lenin. Nu departe de cutiile cu pensule şi tuburile cu uleiuri, o tractoristă înaltă, cu mijlocul subţire, legată la cap cu basma albastră, privea neclintită. Observai însă că fata nu lua aminte atît la munca pictorului, cît la trăsăturile din tablou.

Cînd îşi dete seama că lîngă ea se află un străin, se roşi pînă-n vîrful urechilor şi-mi explică, deşi eu nu întrebasem nimic:

— Ne pregătim de 7 Noiembrie. Ştiţi, o să dăm aci o serbare cu echipa noastră artistică. Şi l-am rugat pe tovarăşul Stroe — care pe vremea cînd era ucenic s-a ocupat şi cu pictura — să ne zugrăvească chipul lui Lenin. In orele libere a migălit aci şi acum o să ne împodobească scena.

Cînd tractorista plecă la treburi, Stroe, pictorul, îmi spuse:

— Aţi văzut-o pe tovarăşa Nastasia? E fruntaşă pe staţiune. A luat-o înaintea tuturor băieţilor. Şi cînd te gîndeşti cum a intrat la noi în staţiune, cu vreo şase ani în urmă! Nici nu ţi-ai veni să crezi.

M-am aşezat pe scăunelul de lîngă panou şi am ascultat vreme de-o oră cuvintele mecanicului.

— Am întîlnit-o într-o zi mohorîtă în faţa porţii noastre. Tremura de frig. Noiembrie venise zburlit. Pe şosea era numai polei. Şi totuşi mi se păru că parcă nu de frig tremura Nastasia. Privirea ei lunecase de-a lungul zidurilor, cît era ograda de lungă. Am iscodit-o. Şi am aflat că mai de mult, cînd avea numai şapte anişori, o trimisese nevasta lui Nachiu, morarul, să aducă aici, în Stancea, o capră unei rude. Cînd se apropiase de conac, poarta cea cu grilaj de fier era deschisă. Capra se smucise. Nastasia scăpase sfoara de care o ţinea şi rămăsese cu mîna la gură. Nebuna de capră nimerise glonţ în rondurile cu iarbă grasă, dinăuntru. Fata se dezmetici şi alergă s-o prindă. Se pomeni însă că un om dădea cu o biciuşcă groasă şi în capră şi-n ea. Simţi întîi o arsură peste ochi, apoi peste gură. Pe urmă o durere cumplită în şale. Şi se trezi plină de sînge în şanţul şoselei. Poarta cea cu grilaj era însă acum închisă. Iar capra nicăieri. Mai privi o dată cu spaimă spre grilaj şi o zbughi înapoi. Tufa, nevasta lui Nachiu, cînd a înţeles din plînsul Nastasiei ce se întîmplase, a holbat nişte ochi cît cepele. Tocmai venea de la o fîntînă. S-a repezit la Nastasia răcnind şi i-a răsturnat o găleată plină cu apă în cap. Apoi a început să ţipe şi să-i care cu o coadă de mătură, unde nimerea.

— Să-mi plăteşti capra, sărăcia dracului. Că nu mai ne-o dă dia. Să te duci, leneşo...

O scăpase din mîinile zgripţuroaicei mecanicul de la moară, Petre. A zăcut în casa acelula luni şi luni.

Mecanicul era şi el om sărac cu destui copii. Aşa că pe urmă, cînd s-a făcut bine, Nastasia a intrat la alt stăpîn din satul Foaia. Apoi la altul şi la altul. Pe la toţi cei la care muncise o dusese la fel de greu, ca şi mai înainte. Umbla tot timpul flămîndă. Era slabă s-o clatine vîntul.

Aşa trecuseră anii. Multe i se şterseseră fetei din minte. Numai bătaia de la conac şi de la nevasta morarului nu. Căci ori de cîte ori drumul o purta pe-aici prin Stancea, prin dreptul grilajului de fier de la conac, mergea tot în fugă, speriată.

Cum spusei, în ziua cînd o întîlni era numai în rochia de vară ce-o avea şi tremura neîndrăznind să intre. Ştia bine că boierul s-a dus de mult. Că aici e staţiune de maşini şi tractoare. Totuşi, o veche sfială o ţintuise la poartă. Poate se gîndea: or s-o primească oare? Nu cunoştea pe nimeni în afară de mecanicul Petre. El îi spusese că aici o să înveţe meserie bună, ca şi băieţii.

Eu ce să spun? N-am mai stat în cumpănă. Am luat-o de mînă şi i-am spus:

— Hai cu mine la tovarăşul director. Şi eu la mecanic. Hai, că mai sînt şi alte fete şi băieţi din satele din jur. Zilele astea o să începeţi la lecţii.

Aşa a intrat Nastasia la S.M.T. cînd n-avea decît 13 ani şi jumătate.

...Mecanicul Stroe îşi schimbă pensulele de cafeniu, muindu-le pe cele dinainte într-un borcan cu petrol, apoi continuă:

— La şcoală, fuseseră vreo 30 de eleve. După absolvire rămăseseră să lucreze aci 12 tractoriste. Adică trei brigăzi. Dar după un an nu mai erau în staţiune decît cinci. Cîteva se măritaseră. Altele trecuseră la bucătăria cantinei sau se făcuseră pontatoare; că era mai uşor.

Nastasia şi-a văzut însă de meşteşug. Ori de cîte ori nu se pricepea la motor, mă întreba fie pe mine, fie pe tovarăşul Petre, care o îndemnase să vină aci. Căpătase încredere în oameni. Şi îi erau dragi maşinile...

Dar să vedeţi ce i se întîmplă într-o zi...

I se oprise tractorul în brazdă şi se căznea să desfunde pompa de injecţie, cînd îl văzu venind pe drum cu o şaretă pe directorul staţiunii. Era un om mărunţel şi gras. Nu ştiu de ce, Nastasiei i se strîngea inima ori de cîte ori da cu ochii de el. Zicea că semăna cu vătaful care o lovise peste obraz cu cravaşa, cînd nimerise capra, în ograda de la conac. Directorul trăsese brişca lîngă tractor şi coborîse repede, ca o pisică. Nastasia îl privi înlemnită. Acesta făcu un pas şi strigă:

— Stai, leneşo! Ce-ţi pasă! Toată ziua stricaţi piesele...

— Eu n-am stricat niciodată vreo piesă, îngăimă Nastasia.

— Adică mă faci pe mine chior, hai?

Şi ridicînd pumnul îl repezi Nastasiei în bărbie. Ea dete să se apere, şi ridicînd cheia cu care lucrase îl lovi pe director în obraz.

— Aha, dai în mine, urlase el. Şi-i trimise vîrful bocancului în pîntece. Fata căzu lîngă tractor ca trăznită. Pămîntul i se învîrtea pe-alături. Nu îşi mai dădea seama parcă nici unde se află. Cînd se dezmetici, îl auzi pe director strigînd încă:

— Mironoşiţa!... Şi cînd colo...

Atunci Nastasia îşi aduse aminte că odată, cînd o găsise singură la vagonul de cîmp, directorul vroise să-i prindă mîna, dar ea se smucise şi fugise lîngă tractor. Acum îi înţelese pizma.

Se ridică şi o luă la goană peste cîmp. Lacrimile îi şiruiau pe obraz. Simţea că ceva i se surpă în inimă. Parcă i se risipea toată viaţa. Se gîndea că de-acum s-a terminat cu meşteşugul ei. Cum o să mai aibă trai cu directorul în staţiune? Unde să se ducă? Cînd se apropie de atelierul mecanic, în minte îi răsări însă chipul tovarăşului Petre, secretarul de partid. Il cunoştea doară, de mititică. E drept, era om cam mînios, dar cinstit.

Nastasia a intrat atunci buzna în biroul acestuia şi i-a povestit totul. Mecanicul Petre s-a gîndit un timp şi i-a vorbit potolit:

— Să nu-ţi fie teamă. Să-ţi vezi de lucru ca şi pînă acuma. Că doară noi te cunoaştem bine. Să nu te mai aud că vrei să pleci, i-a spus secretarul. De plecat o să plece el, că s-au strîns multe.

— Dar pînă să se întîmple una ca asta, o să-mi caute pricină din toate cele, a continuat să plîngă Nastasia.

Tovarăşul Petre a oftat ca omul necăjit care vede că cel cu care stă de vorbă nu pricepe ce i-a spus:

— Măi fată, tu meserie ai învăţat ca puţini la noi. Dar semeni cu cîrtiţa. Parcă nu vezi nimic ce e în jurul tău. Nu pricepi că acum e altfel decît pe vremea morarului? In viaţa ta s-a schimbat ceva, ori nu?

Nastasia a ascultat cu privirile în pămînt. Lacrimile i se uscaseră pe obraji. A plecat în fugă şi s-a dus pe cîmp unde-şi lăsase tractorul.

Pe urmă, tov. Petre a început a-i da cărţi de citit. S-o auziţi acuma vorbind, ea care atunci cînd venise în staţiune nu deschidea gura. S-o vedeţi cum dirijează corul. D-aia am şi ales-o cu munca culturală în comitetul de întreprindere. De-aceea se şi interesa adineauri cum stau cu panoul acesta pe care am făgăduit să-l pictez...

M-am nimerit şi zilele trecute pe la S.M.T.-ul Stancea.

De anul trecut, cînd am stat de vorbă în sala clubului cu tov. Stroe, multe s-au petrecut şi aci. Unde era cîmp deschis, s-au ridicat blocuri cu cîte două etaje. Cît despre directorul cel cu cisme şi şapcă de piele, nici nu-şi mai aminteau oamenii de el. Parcă trecuse pe acolo ca o zi rea cu ploaie şi mîzgă pe uliţe.

In ziua aceasta era soare. Şi oamenii veseli.

Un camion încărcat cu mobilă nouă, frumos lustruită, oprise la poarta staţiunii. Şoferul claxona grăbit să i se deschidă. Căci după praful de pe caroserie se vedea că vine de la drum lung.

Cei din ogradă înconjurară camionul curioşi. Unul dintre tinerii de la atelier care tocmai ieşeau de la cantină întrebă, ca şi cum ar fi ştiut totuşi despre ce e vorba:

— Asta a cui e, măi tovarăşe?

— A Nastasiei, preciză şoferul. Pentru celelalte fete vin alte două maşini, în urmă. Au strîns gologani nu glumă, puştoaicele astea. Apoi întrebă: o descarc aici, ori o duc acasă? Şi arătă cu mîna spre una din clădirile cele noi de la marginea drumului.

— Sigur că acolo, l-am auzit pe Stroe, mecanicul-pictor, cel înalt şi sprîncenat. O să te cinstesc şi eu ca ginerică, dar şi fetele din fosta brigadă a Nastasiei. Că azi s-au adunat de la cîmp mai toate: unele-i fac cozonaci, iar altele îi ajută la rochii.

De undeva, parcă înştiinţate, veniră în goană cîteva tractoriste. Iar în urma lor, Nastasia. Era îmbujorată, veselă. Se căţără sus pe camion, pipăi lemnul de nuc al şifonerului şi divanului şi surise mulţumită. Apoi se dete jos şi le spuse tractoriştilor:

— Măi, ori cît aţi avea de lucru, să nu lipsiţi mîine seară. Că am tăiat un porc, am adus un butoi cu vin şi mi-am luat şi radio...

Apoi adresîndu-mi-se:

— Ne-am bucura să rămîi la nunta noastră şi mneatale, tovarăşe de la ziar... Tare mult ne-ar bucura.

Cînd am rămas singur cu „ginerele", cu Stroe, l-am întrebat:

— Dar panoul cu chipul lui Lenin? L-ai mai terminat anul trecut?

— Veniţi să-l vedeţi, mi-a spus. Că şi acum ne pregătim de 7 Noiembrie.

In sala clubului, pe peretele din fund al scenei, Lenin parcă ne zîmbea. Şi ca şi cu un an înainte, lîngă noi se ivi Nastasia. Voise să-i spună ceva lui Stroe? Nu ştiu. Privind-o, mi s-a părut că descifrez pe chipul ei un zîmbet cald de bucurie. Zîmbetul fericirii adevărate.

AL. RAICU

E bine să ştim

Cum să păstrăm peste iarnă semincerii de legume

Obţinerea unor seminţe de calitate la plantele legumicole bienale (cele din grupa rădăcinoaselor, a verzelor precum şi a cepelor) depinde în mare măsura şi de felul cum se păstrează peste iarnă semincerii.

Semincerii se pot păstra în condiţii bune în pivniţe amenajate în acest scop, stratificaţi în şanţuri adînci de 60 cm, stratificaţi la suprafaţă etc. Unii seminceri (ca de pildă, cei de praz) pot fi păstraţi peste iarnă stratificaţi chiar pe locul de producţie, iar în regiunile ferite de geruri aspre, plantaţi chiar acolo unde urmează să se cultive (ceapa).

Siloz de varză la suprafaţă

In general, la alegerea locului şi sistemului destinat păstrării semincerilor, vom avea grijă să se asigure în mediul de păstrare o temperatură cuprinsă între 0º — 5ºC. De asemenea, trebuie înlăturat pericolul măririi umezelii din interiorul produselor păstrate, care poate fi provocată fie de variaţiile mari şi bruşte de temperatură, fie de infiltrarea sau de scurgerea apelor provenite din ploi şi zăpezi. Pe de altă parte, este necesar ca sistemul de păstrare ales să aibă posibilităţi suficiente de aerisire.

In regiunile bîntuite de geruri aspre, se recomandă ca semincerii de ceapă bine zvîntaţi să fie păstraţi în podurile închise ale caselor, aşezaţi în straturi de 20—30 cm grosime şi acoperiţi cu fîn, paie, cînepă sau alte materiale izolatoare.

Unul din cele mai potrivite mijloace pentru păstrarea semincerilor de legume sînt silozurile. Prezentăm alăturat cîteva tipuri de astfel de silozuri practice şi la îndemîna oricărei gospodării.

Locul pe care se execută astfel de silozuri trebuie să aibă scurgerea naturală completată prin şanţurile respective, sa nu fie în drumul rozătoarelor şi cît se poate de accesibil. Este nevoie de asemenea ca silozul să fie orientat în lungime pe direcţia N—S.

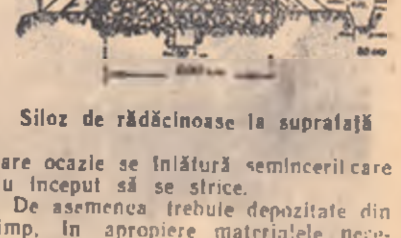
Şi acum cîteva reguli ce se cer respectate la depozitarea şi păstrarea semincerilor de legume:

Semincerii aleşi trebuie să fie corespunzători soiului, perfect sănătoşi, întregi şi nevătămaţi. Curăţirea materialului de însilozat se va face cu mare atenţie. La rădăcinoase se lasă numai 2 cm frunziş, la varză 2—3 frunze acoperite şi rădăcinile întregi şi sănătoase. La ceapă se vor însiloza numai semincerii întregi fără urme de mană sau alt atac.

In siloz, semincerii se aşează pe vreme uscată şi într-un timp cît mai scurt de la recoltare. Rădăcinoasele se pun în straturi de grosimea unei rădăcini, avîndu-se grijă să nu se atingă o rădăcină de alta. Pentru izolare se foloseşte nisipul maşcat şi curat de rîu. Verzele se aşează cu rădăcinile înăuntru, iar ceapa vărsată.

Silozurile se acoperă apoi treptat cu straturile protectoare. Odată la două zile, se va face controlul periodic al temperaturii cu termometrul. Păstrarea temperaturii celei mai potrivite se va executa în interiorul silozului prin aerisiri, manevrarea coamei, eventual îngroşarea stratului protector etc.

Odată la două săptămîni şi mai des în cazul ridicării temperaturii din interiorul silozurilor, este necesar să se facă şi un control al materialului, cu care ocazie se înlătură semincerii care au început să se strice.

Siloz de rădăcinoase la suprafaţă

De asemenea trebuie depozitate din timp, în apropiere materialele necesare apărării silozurilor împotriva intemperiilor: pămînt mărunt păstrat desgheţat sub acoperiş de paie, cireă paie vrejuri de roşii sau vinete, făină de turbă, bălegar cald sau în lipsa lui chiar zăpadă.

Ing. D. POPA

PENTRU RECOLTE ÎMBELȘUGATE ÎN ANUL VIITOR

ARĂTURI ADÎNCI ȘI ÎNGRĂȘĂMINTE

PE SUPRAFEȚE CÎT MAI MARI

O SARCINĂ de mare însemnătate

Ing. KEIS JEAN
Director general al Direcției organizării producției vegetale din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Pe măsură ce recoltatul culturilor tîrzii și însămînțările de toamnă se apropie de sfîrșit, este nevoie să se concentreze cît mai multe forțe pentru executarea unei munci agricole tot atît de importante — arăturile adînci pentru însămînțările din primăvara anului 1958.

Socotesc că nu ar fi necesar să înșir toate foloasele pe care le aduce executarea la vreme și în bune condiții agrotehnice a ogoarelor de toamnă. Vreau totuși să mă opresc asupra uneia din cele mai principale culturi, porumbul, și să arăt cît de mare este influența arăturii adînci de toamnă asupra producției acestei plante de mare preț.

În primăvara viitoare, suprafața totală pe care se va cultiva porumbul va fi de cca. 3.860.000 de hectare. În urma experiențelor făcute mai mulți ani de-a-rîndul în stațiunile experimentale I.C.A.R. din regiunile București, Constanța, Craiova și altele, s-a reieșit că pregătirea terenului numai printr-o arătură de primăvară, fie mai adîncă, fie mai la față, este cît se poate de necorespunzătoare. Astfel, în comparație cu o singură arătură adîncă efectuată toamna, arătura de primăvară la 10 cm adîncime a avut ca urmare obținerea unei recolte de porumb mai mici cu 250—417 kg boabe la hectar în experiențele din regiunea București și cu 100—376 kg la ha în cele din regiunea Constanța.

Este cunoscut faptul că anul acesta, gospodăriile agricole de stat au obținut recolte mari de porumb. Pe lîngă folosirea semințelor de porumb dublu hibrid, la acest succes a contribuit fără îndoială într-o mare măsură executarea în întregime a arăturilor adînci în toamna anului 1956 și aplicarea îngrășămintelor.

Pline de învățăminte sînt producțiile realizate la porumb de gospodăria agricolă colectivă din Piscul Vechi, raionul Calafat, regiunea Craiova, (4.500 kg boabe la ha) de colectiviștii din comuna Strejești, raionul Drăgășani, regiunea Pitești (4.000 kg boabe la ha) de întovărășiții din Băcari, raionul Filiași (3.250 kg boabe la ha) și alții.

Rolul deosebit de important pe care-l are arătura adîncă de toamnă în obținerea de recolte bogate se poate vedea și altfel din numeroase exemple luate și din alte regiuni ale țării. Punînd față în față recoltele medii evaluate în acest an la porumb și la alte culturi și procentul realizării arăturilor adînci în toamna anului 1956 se constată cu ușurință că în regiunile Hunedoara, Craiova, Regiunea Autonomă Maghiară, Stalin și altele, unde ogoarele de toamnă au fost efectuate pe suprafețe întinse producțiile sînt mai mari decît în regiunile Galați și Iași unde această lucrare a fost în mare măsură neglijată.

Lucrările solului merită cu atît mai multă atenție cu cît ele, alături de îngrășăminte, asigură cea mai mare parte din producție (de aici și însemnătatea încorporării odată cu arătura adîncă de toamnă a unor cantități cît mai mari de îngrășăminte și mai ales de gunoi de grajd). Neglijarea uneia din aceste importante măsuri agrotehnice nu poate să aducă economiei țării noastre decît pierderi. Iată un exemplu: anul trecut pe întreaga țară planul ogoarelor de toamnă nu a fost realizat în întregime. O suprafață de 1.770.000 de hectare a fost arată în primăvară. Socotind la această suprafață un spor minim de 200 kg porumb boabe la hectar pe care-l aduce ogorul de toamnă, înseamnă că statul nostru a pierdut 35.400 de vagoane de porumb. Cu această cantitate s-ar fi putut obține prin îngrășarea porcilor peste 70.000 de tone de carne.

Iată de ce este necesar ca în această toamnă, nici un hectar din terenul destinat însămînțărilor de primăvară să nu rămînă nearat. Mijloacele pe care le au la îndemînă oamenii muncii de pe ogoare sînt mult mai mari decît în anii trecuți. Se cere deci din partea organelor agricole și de stat de la regiuni, raioane și comune să ia măsurile necesare în vederea executării neîntîrziate a ogoarelor de toamnă. O importanță deosebită trebuie acordată realizării sarcinii de desțelenire prin care suprafața arabilă și deci producția agricolă globală poate crește simțitor.

Convinși de necesitatea executării arăturii adînci de toamnă, lucrătorii din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunile Craiova, Regiunea Autonomă Maghiară, Hunedoara și Oradea au realizat pînă acum cîteva zile această lucrare într-un procent de 41—65 la sută. Trebuie însă subliniat că sînt și unele regiuni (Galați, Constanța și Iași) unde organele agricole nu dau încă atenția cuvenită executării ogoarelor de toamnă și unde ritmul acestei lucrări se cere a fi impulsionat. Arăturile adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară, precum și desțelenirile trebuie continuate pînă cînd îngheață pămîntul și CHIAR ÎN TIMPUL IERNII DACĂ TIMPUL PERMITE.

Stațiunile de mașini și tractoare au datoria să dea în această importantă acțiune un ajutor prețios. Prin folosirea tractoarelor și mașinilor cu întreaga lor capacitate de lucru, ele pot contribui la executarea într-un timp scurt a ogoarelor de toamnă pe întreaga suprafață destinată însămînțărilor din primăvara lui 1958.

—o—

În cîteva rînduri

● Gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din raionul Negru Vodă — Constanța, a obținut anul acesta de pe parcelele gunoite în toamna trecută, o producție medie de 5.300 kg porumb la hectar.

● La întovărășirea „M. Bălcescu" din comuna Drănic raionul Segarcea, sfecla de zahăr căreia i s-a aplicat îngrășăminte chimice a produs 38.000 de kg la hectar.

● Anul acesta, la gospodăria agricolă de stat Urziceni-Ploești, a fost dată o atenție mai mare aplicării îngrășămintelor. Ca urmare, și producțiile obținute au fost mai mari. Porumbul bunăoară a dat la hectar peste 4.000 de kg adică cu 16 la sută mai mult decît pe parcelele neîngrășate.

● Gospodăria agricolă colectivă „Flacăra Roșie" din raionul Sînnicolaul Mare-Timișoara, a obținut anul acesta în medie 5.100 kg porumb la hectar. Recolta dobîndită se datorește în mare măsură respectării regulilor agrotehnice printre care se numără ogorul de toamnă și aplicarea îngrășămintelor.

Pildă demnă de urmat

Ca și celelalte gospodării agricole de stat din apropierea Capitalei, gospodăria Popești-Leordeni contribuie într-o mare măsură la aprovizionarea orașului cu produse agricole. De pildă, gospodăria de stat Popești-Leordeni a raportat zilele trecute, că la mai multe ramuri de bază, printre care și grădina de zarzavat, planul anual de producție a fost cu mult depășit.

Față de producțiile planificate, sectorul legumicol al gospodăriei Popești-Leordeni a livrat în plus anul acesta 962 tone legume. Și în sectorul cerealier colectivul de muncitori și tehnicieni din gospodărie a obținut anul acesta succese asemănătoare. La cultura porumbului, bunăoară, s-au realizat peste plan 460 tone boabe.

O contribuție însemnată la realizarea acestor sporuri de producție, în afara altor lucrări a adus-o îngrășarea terenurilor cu bălegar de grajd. Într-adevăr, la gospodăria de stat Popești-Leordeni, în ultimii ani gunoirea terenului toamna, o dată cu arăturile adînci, a devenit una din principalele măsuri ce se iau în vederea asigurării unor producții sporite. Din cele 470 ha de grădină, toamna trecută și în primăvara anului acesta, au fost gunoite 320 ha cu o cantitate de 550 tone de bălegar. Tot în primăvara anului acesta, s-a aplicat la cultura porumbului, pe o suprafață de 249 ha, circa 500 tone gunoi de grajd.

Importanța mare ce se acordă, în gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni gunoiului de grajd se vede și din faptul că această gospodărie cumpără în fiecare an, mari cantități de gunoi de grajd. Cunoscînd din practica procentul în care îngrășămintele organice influențează sporirea recoltelor, pe terenurile gospodăriei s-au împrăștiat și în toamna aceasta, pînă acum cîteva zile, peste 600 tone gunoi, care a fost incorporat în sol, odată cu efectuarea ogorului de toamnă.

S. PLEȘOIANU

Ogorul de toamnă ajută mult la mărirea recoltelor

Toamna aceasta a adus rod îmbelșugat și în întovărășirea noastră. Recolta de sfeclă de zahăr, bunăoară, a fost atît de bogată, încît nu mai pridideam cu scosul ei. Munca ne-a fost însă răsplătită din plin. De pe fiecare pogon am obținut în medie cîte 15.000 de kg. Pentru cantitatea predată fabricii cu care am încheiat contract am primit 109.000 lei și 2.000 de kg de zahăr. Bun a fost și porumbul, a cărui producție a întrecut cu mult pe cea a țăranilor individuali.

Aceste rezultate le-am putut dobîndi prin lucrarea pămîntului în comun și respectarea cu strictețe a regulilor agrotehnice, printre care se numără și ogorul de toamnă. Cît de însemnată este această lucrare pentru sporirea recoltelor o dovedește cît se poate de limpede faptul că țăranii muncitori individuali din comuna noastră, care obișnuiesc încă să nu facă arătura toamna au obținut și în acest an recolte scăzute. Așa este, de pildă, Constantin G. Toader, care are un loc învecinat cu tarlaua întovărășirii noastre. El a arat primăvara cu boii. Și, cu toate că a executat aceleași lucrări ca și noi, a scos cu aproape 400 de kg de porumb mai puțin la ha.

De faptul că numai muncind pămîntul laolaltă se pot obține recolte bogate se conving tot mai mulți țărani muncitori din comuna noastră. Așa este, bunăoară, Ion G. Truică, care de curînd a venit alături de noi, cu toate cele 9 ha pe care le avea.

Acum cîteva zile am terminat însămînțările. Așteptăm cu nerăbdare să ne sosească tractoarele S.M.T.-ului pentru a porni la executarea ogoarelor de toamnă. Ca și în ceilalți ani, am început să cărăm la cîmp gunoiul de grajd pe care-l vom îngropa sub brazdă o dată cu arătura. Ne-am hotărît să folosim în toamna aceasta și îngrășăminte chimice. În felul acesta vom pune o bază trainică recoltei anului viitor.

GHEORGHE I. TUCUNEL
președintele întovărășirii „30 Decembrie" din comuna Maglavit, raionul Calafat, regiunea Craiova

15.000 kg. struguri la hectar

Pe brigadierul viticol Gheorghe Savin din gospodăria agricolă de stat Odobești l-am cunoscut în plină activitate: la culesul ultimelor hectare de vie.

In acest an, de pe 50 de ha el a obținut nu mai puțin ca 15.000 kg la hectar. Deci în total 75 de vagoane de struguri.

Interesîndu-mă care e secretul obținerii unei astfel de producții, am aflat că, pe lîngă lucrările de întreținere și combatere a dăunătorilor viței de vie — care se execută la timp și cu multă conștiinciozitate — în brigada pe care o conduce tov. Savin se acordă o deosebită atenție și folosirii îngrășămintelor.

Pentru prima oară, în 1954, în via ce cade în răspunderea brigăzii tov. Savin s-a incorporat în sol o dată cu arătura, cîte 10—15 tone de gunoi de grajd bine fermentat la hectar. Rezultatele aplicării gunoiului și a celorlalte lucrări agrotehnice n-au întîrziat să se arate. Producția a sporit în acel an, față de cei precedenți, cu aproape sută la sută.

Încurajat de acest succes, tov. Savin a continuat folosirea îngrășămintelor și în anii următori. De fiecare dată însă, în lipsa gunoiului de grajd s-au întrebuințat îngrășăminte chimice. Astfel, pentru a se stimula creșterea și dezvoltarea lăstarilor, frunzelor și strugurilor o dată cu arătura de primăvară, au fost incorporate în sol, cu ajutorul unui dispozitiv atașat la plug, cîte 200 kg azotat de amoniu la hectar. Apoi, pentru grăbirea coacerii s-a mai dat la sfîrșitul lunii iunie și începutul lunii iulie cîte 200 kg superfosfat la hectar. Aceste lucrări firește s-au făcut și în acest an. Iată deci, secretul obținerii în ultimii 4 ani a unor producții medii de peste un vagon de struguri la hectar.

Cuvîntul I.C.A.R.-ului

Ce îngrășăminte chimice putem folosi o dată cu ogorul de toamnă

De obicei, o dată cu ogorul de toamnă, se incorporează în sol acele îngrășăminte chimice care au nevoie de o perioadă mai lungă de timp pentru a deveni folositoare plantelor și care nu sînt spălate ușor din stratul arabil de apele provenite din ploi și zăpezi.

Dintre aceste îngrășăminte cele mai cunoscute și răspîndite sînt *superfosfatul* și *sarea potasică*. Tot toamna este potrivit să se incorporeze în solurile podzolite și podzolice anumite substanțe numite *amendamente calcaroase* (piatră de var fin măcinată, praful de var nestins, marna, molozul etc.), iar pe solurile sărăturoase, ghipsul.

Superfosfatul și sarea potasică se dau separat, combinat, sau împreună cu gunoiul de grajd. La cereale și leguminoasele anuale, în regiunile cu soluri bogate (cernoziomuri și soluri brun roșcat de pădure) superfosfatul se dă singur, în cantități ce variază între 150—300 kg la ha. Pe pămînturile unde se vor cultiva floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi, etc. la superfosfat se adaugă și sare potasică. În aceste cazuri se folosesc 200—400 de kg superfosfat și 50—150 kg de sare potasică la hectar.

Rezultate mai bune se obțin cînd îngrășămintele amintite se adaugă la o cantitate de 20.000 de kg de gunoi de grajd.

În zonele cu soluri spălate de ape, în același timp cu aplicarea îngrășămintelor fosfatice și potasice, trebuie să se dea și amendamentele calcaroase de care am vorbit la început. *Folosirea lor este foarte indicată și rentabilă.* Așa de pildă, în regiunea Pitești, la centrul experimental de la Oarja, cu 1.000 de kg var la ha s-a obținut o producție de fîn de trifoi de 3.700 kg la ha, în timp ce pe parcela unde nu s-a dat var, producția a fost de 1.300 kg la ha. Atunci, cînd s-au dat și 120 de kg azotat de calciu, recolta de fîn s-a mărit la 4.416 kg la ha.

Folosirea o dată cu ogorul de toamnă a îngrășămintelor chimice și amendamentelor trebuie făcută diferențiat ținîndu-se seama de specificul locului. De aceea, în stabilirea cantităților și felului îngrășămîntului, precum și a modului de incorporare, cultivatorii trebuie să ceară sfatul inginerilor și tehnicienilor agronomi.

De ce este mai bine să facem arătura adîncă toamna și nu primăvara

Îndelungata practică a fruntașilor de pe ogoare și experiențele oamenilor de știință dovedesc că arătura adîncă de toamnă are mai multe avantaje decît cea de primăvară. Iată-le pe cele mai însemnate:

Pămîntul arat de cu toamnă adună o cantitate mare de apă provenită din ploi și zăpezi, care ajută în primăvară la încolțirea semințelor și apoi la creșterea și dezvoltarea plantelor. Solul îndesat și nearat de cu toamnă nu poate înmagazina decît o mică cantitate de apă; restul se scurge la vale sau se evaporă. Dacă se ară în primăvară, din cauza vînturilor puternice din acest anotimp se va pierde și puțina umezeală existentă în pămînt. *În solul arat toamna s-au găsit, în urma experiențelor, 85 de vagoane de apă la ha mai mult decît în cel lucrat primăvara.*

Pe de altă parte, arătura adîncă de toamnă îmbunătățește starea fizică, chimică și microbiologică a solului. Arătura lăsată „în brazdă crudă" (adică negrăpată) îngheață peste iarnă; datorită acestui fapt, bulgării de pămînt se desfac în agregate creînd o structură bună a solului. Aerul pătrunde cu ușurință în solul arat și asigură astfel o bună dezvoltare a microorganismelor, (micilor viețuitoare) din pămînt care ajută la îmbogățirea lui în substanțe hrănitoare. Din experiențele făcute la stațiunea experimentală I.C.A.R. Mărculești-Constanța a reieșit că arătura adîncă executată toamna a sporit rezervele de hrană pentru plante cu 57 de kg azot nitric și 36 de kg fosfor la ha, față de terenul arat în primăvară.

Arătura adîncă de toamnă ajută la distrugerea dăunătorilor și la combaterea buruienilor.

Nu se recomandă să se facă arătura adîncă de toamnă pentru însămînțările de primăvară decît în cazuri izolate și anume: cînd solul este prea nisipos, are panta prea mare etc.

Pe ce terenuri și la ce culturi se cere a fi dat toamna cu întîietate gunoiul de grajd

Sîntem într-o perioadă cînd odată cu executarea ogoarelor de toamnă se cere a fi îngropate sub brazdă și îngrășămintele organice și minerale. Dintre îngrășămintele naturale gunoiul de grajd este cel mai răspîndit și mai folositor.

Gunoiul de grajd îl vom da cu precădere pe solurile sărace, lipsite de humus (nisipoase și podzolice) și care în ultimii 3—4 ani nu au primit acest îngrășămînt. Dintre plante, le vom prefera pe acelea care au o perioadă lungă de vegetație cum sînt: porumbul, floarea-soarelui, cartoful, sfecla de zahăr, cînepa etc. și numai după aceea vom trece la îngrășarea celorlalte culturi.

Solurile nisipoase îngrășate cu bălegar devin mai productive, își măresc coeziunea și puterea de păstrare a apei. Pe astfel de terenuri așezate în regiunile uscate vom da 15—20 de tone de gunoi de grajd bine putrezit pe care-l vom îngropa la 18—22 cm și chiar mai adînc.

Pe solurile podzolice, sărace în materie organică, albicioase la suprafață și lipsite de structură, așa cum se întîlnesc de obicei în regiunile cu umiditate mai mare (Pitești, Ploești, Stalin, Bacău, Suceava etc.) gunoiul se va da în cantitate de 25—30 tone la hectar, mai puțin fermentat, și se va îngropa la 12—15 cm. În felul acesta, solurile podzolice vor deveni mai afinate, se vor încălzi mai repede, iar producția va crește simțitor.

Pe celelalte soluri din regiunile cu precipitații mijlocii, cantitatea de gunoi de grajd se va micșora, ea fiind cuprinsă între 20—25 de tone la hectar, potrivit de putrezit și îngropat la 18—22 de cm.

În toate aceste cazuri, este bine ca odată cu gunoiul de grajd să se introducă sub arătura de toamnă și 120—150 kg superfosfat la hectar.

Culturile leguminoase ca fasolea, mazărea, lintea etc. lasă solul bogat în azot. De aceea, terenul care a fost cultivat cu astfel de plante nu trebuie îngrășat cu gunoi în primul an.

Păioasele cultivate pe solurile fertile folosesc gunoiul de grajd mai bine ÎN AL DOILEA AN.

Efectul gunoiului de grajd se resimte și în următorii 3—4 ani de la incorporarea lui în sol.

Se mai găsesc în țara noastră și terenuri cu slabă productivitate datorită cantității mari de săruri ce au ieșit la suprafață. *Acestea sînt așa-numitele terenuri sărăturoase sau sărături.* Îmbunătățirea lor este cu putință numai dacă se repetă un timp mai îndelungat anumite măsuri. Pe astfel de soluri *se recomandă să se dea mai mult gunoi de grajd, (circa 40 de tone la hectar) împreună cu două tone de ghips. Pe sărături este bine să se cultive în primul an ierburi de nutreț și mai ales orez.*

—o—

Gunoiul nu poate fi folosit oricum

În comuna noastră, sînt unii țărani muncitori cu gospodărie individuală ca Niculae Dan, Gh. Mosu, Constantin Leuștean, și alții, care mai cred că gunoiul „arde plantele". Însă noi, membrii gospodăriei colective ne-am convins din proprie experiență că plantele nu suferă cîtuși de puțin din cauza gunoiului iar cei care mai susțin această părere comit o mare greșeală. Colectiviștii din gospodăria noastră string în fiecare an gunoiul în platforma, pe care ne-am făcut-o încă din anul 1953. Noi îndesăm bine gunoiul, și-l lăsăm să se dospească. La cîmp îl ducem numai cînd e bine putrezit și doar cu cîteva zile înainte de a executa arătura, pentru a nu-l lăsa prea mult în bătaia vîntului și a ploilor. Așa am procedat în toamna trecută, cînd am gunoit 10 ha pe care în primăvară am cultivat porumb. Rezultatele obținute ne-au dovedit încă odată că gunoiul de grajd nu numai ca nu arde plantele, dar face să sporească simțitor recolta. Astfel, de pe cele 10 ha îngrășate cu gunoi de grajd bine putrezit am obținut o producție de peste 2.000 kg porumb boabe la ha — cu aproape [illegible] kg mai mult decît Niculae Dan, Gh. Mosu și alți țărani muncitori din comună. Ei nu lasă gunoiul să putrezească în platformă ci îl duc la cîmp pălos, crud, cum îi mai spunem noi.

Încurajați de rezultatele obținute sîntem hotărîți ca și în toamna aceasta să băgăm sub brazdă gunoi de grajd odată cu arătura pe terenurile pe care în primăvară vom cultiva porumb și cartofi.

CONSTANTIN MUNTEANU
brigadier de cîmp în gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Ștefan cel Mare, raionul Piatra Neamț regiunea Bacău

Ce pierd țăranii muncitori din raionul Rîmnicu-Sărat aruncînd gunoiul de grajd

Se știe că pămîntului oricît de bogat ar fi, îi scade rodnicia dacă nu i se dau înapoi substanțele hrănitoare pe care plantele le consumă în timpul vieții lor. Pe terenurile sărace culturile se dezvoltă slab și dau producții mici. Pentru a dovedi cît de mult ajută îngrășămintele la sporirea recoltelor, este de ajuns să arătăm cîteva rezultate obținute de unii țărani muncitori din raionul nostru, care de cîțiva ani întrebuințează cu mult succes gunoiul de grajd.

În toamna anului 1955, colectiviștii din comuna Ziduri, de pildă, au aplicat pentru prima oară gunoiul de grajd la cultura porumbului. O dată cu arătura adîncă de toamnă ei au incorporat în sol cîte 30 de tone de gunoi bine putrezit la hectar pe o suprafață de numai 3 ha din cele 60 ha pe care le-au însămînțat cu porumb. Cu toate că au fost aplicate apoi aceleași lucrări agrotehnice producțiile au fost diferite. De pe cele 3 ha s-a obținut 4.500 kg boabe la ha, iar de pe restul numai 3.500 kg la ha. În urma acestui fapt, în toamna anului 1956, colectiviștii din Ziduri au mărit suprafața îngrășată cu gunoi de grajd, la 25 ha, pe care le-au cultivat cu porumb hibrid. De pe porțiunea gunoită s-a recoltat în medie 4.700 kg boabe la ha, pe cînd de pe cea neîngrășată numai 3.500 kg la ha. Deosebit de important este și faptul că pe cele 3 ha îngrășate în anul 1955 și semănate în toamna lui 1956 cu grîu, sporul de producție față de restul terenului neîngrășat a fost de 350 kg la ha. Aceasta dovedește fără îndoială că gunoiul de grajd influențează producția nu numai în primul an, ci și în anii următori.

Sporuri de recoltă pe terenurile îngrășate cu gunoi de grajd au fost obținute și la alte culturi. La sfecla de zahăr, bunăoară, Panait Cîrlan din comuna Juița, care îngrășase terenul respectiv, a recoltat 30.000 kg la ha față de 20—25.000 kg cît au scos ceilalți țărani muncitori din comună care nu au folosit gunoiul.

Ce dovedesc aceste exemple? Nu cumva ele ne arată cît păgubesc țăranii muncitori nefolosind gunoiul de grajd? Fără îndoială că da.

Pentru a ne da seama și mai bine de această pierdere să analizăm posibilitățile pe care le avem în raionul nostru pentru îngrășarea pămîntului cu gunoi de grajd și sporurile de recolta ce s-ar putea realiza în urma acestei acțiuni.

Animalele pe care le avem în raionul nostru produc anual o cantitate de 188.000 tone gunoi, cu care se pot îngrășa circa 9.400 ha (socotind cîte 20 tone la ha). Dacă această suprafață ar fi cultivată numai cu porumb, înseamnă că s-ar obține un spor de producție de 4.500.000 kg boabe (calculînd numai 500 kg. spor la ha). În al doilea an, tot de pe acest teren, însămînțat însă cu grîu, sporul de recoltă s-ar ridica la 2.250.000 kg grîu (socotit 250 kg spor la ha).

Iată, de pildă, ce-ar putea cîștiga colectiviștii din comunele Costieni, Ciorăști, Boldu și Vîlcele care în prezent încă nu folosesc gunoiul de grajd. Dacă fiecare din aceste gospodării ar incorpora în toamna aceasta cîte 20 tone gunoi de grajd pe o suprafață de numai 25 ha și pe care ar cultiva-o cu porumb, ar putea obține în plus 12.500 kg. boabe socotind un spor de 500 kg. la ha. Cu această cantitate folosită în hrana porcilor se pot realiza peste 2.500 kg. carne.

În satele și comunele raionului nostru zac încă aruncate în rîpe sute de mii de tone de gunoi de grajd. Este doar în propriul lor interes ca în această toamnă, colectiviștii întovărășiții și țăranii muncitori individuali din raion să folosească în întregime acest prețios îngrășămînt o dată cu arătura adîncă în scopul măririi producției la ha.

Ing. O. NEREUȚA
șeful secției agricole a raionului Rîmnicu-Sărat, regiunea Ploești

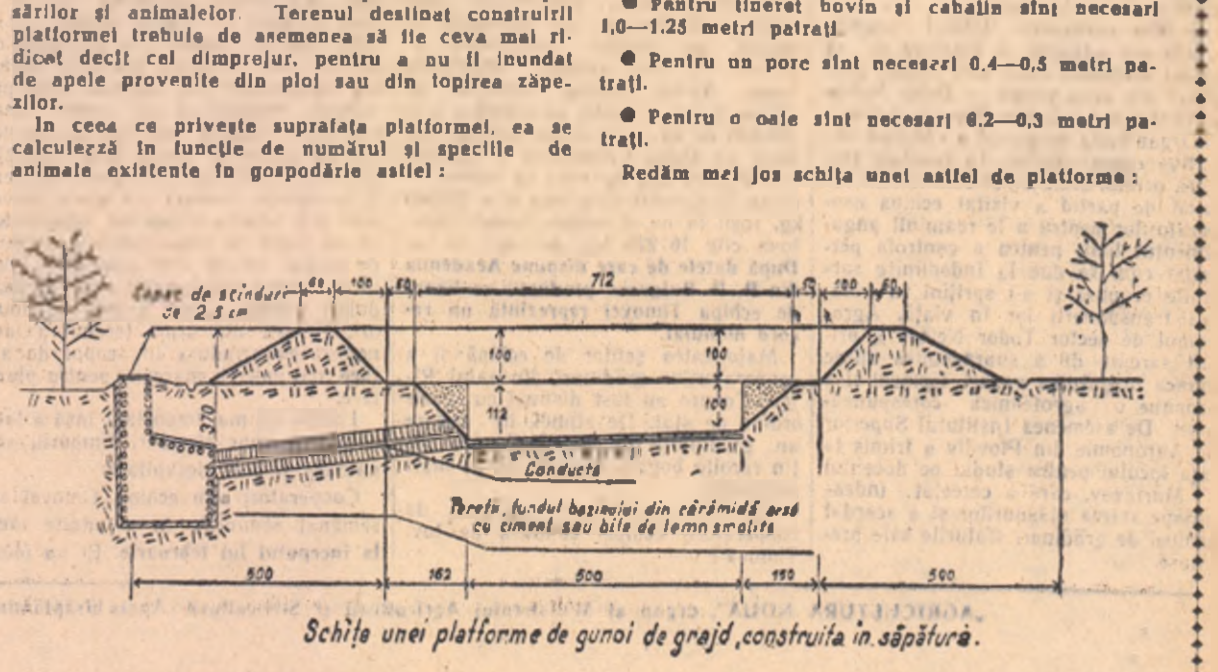
Cum putem construi o platformă de gunoi

La construirea unei platforme de gunoi este necesar să ținem seama de următoarele: platforma să fie așezată în apropierea grajdului (5—20 de metri) și la o depărtare de 50—150 de metri de locuințe și fîntîni, într-un loc umbrit, separat de curtea păsărilor și animalelor. Terenul destinat construirii platformei trebuie de asemenea să fie ceva mai ridicat decît cel dimprejur, pentru a nu fi inundat de apele provenite din ploi sau din topirea zăpezilor.

În ceea ce privește suprafața platformei, ea se calculează în funcție de numărul și speciile de animale existente în gospodărie astfel:

- **Pentru o vită cornută mare sînt necesari 2—2,5 metri pătrați.**
- **Pentru un cal de muncă mare sînt necesari 1.4—1,75 metri pătrați.**
- **Pentru tineret bovin și cabalin sînt necesari 1,0—1.25 metri pătrați.**
- **Pentru un porc sînt necesari 0.4—0,5 metri pătrați.**
- **Pentru o oaie sînt necesari 0.2—0,3 metri pătrați.**

Redăm mai jos schița unei astfel de platforme:

Schița unei platforme de gunoi de grajd, construită în săpătură.

SESIUNEA JUBILIARA a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Din Raportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C. C. al P. C. U. S.

La 6 noiembrie, s-a deschis la Moscova, în Palatul Sporturilor din Lujniki, sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U.R.S.S. consacrată celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La sesiunea jubiliară au participat conducătorii partidului comunist și ai guvernului sovietic, deputați ai Sovietului Suprem, vechi membri ai P.C.U.S., reprezentanți ai oamenilor muncii din Moscova, reprezentanți ai corpului diplomatic. Au asistat de asemenea membrii delegațiilor din 61 de țări sosiți la festivitățile jubiliare.

N. S. Hrușciov, deputat în Sovietul Suprem, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a prezentat raportul: „40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie".

Arătînd marea însemnătate a Revoluției Socialiste din Octombrie, tovarășul N. S. Hrușciov a spus: „Întreaga lume a fost zguduită pînă în temelii cînd proletariatul rus, împreună cu țărănimea săracă, sub conducerea partidului bolșevicilor, în frunte cu marele Lenin, a luat puterea în mîinile sale și a proclamat nașterea unei noi orînduiri sociale și de stat. Primul stat al muncitorilor și țăranilor din lume a înălțat steagul roșu revoluționar al socialismului încununat de gloria luptei și victoriilor, măreţul steag al marxism-leninismului".

In condițiile încercuirii capitaliste, în lupta neîntreruptă împotriva uneltirilor imperialismului internațional, înfrîngînd împotrivirea înverșunată a dușmanilor de clasă, oamenii muncii din Uniunea Sovietică, sub conducerea partidului comunist, au construit socialismul într-o perioadă istorică scurtă.

Tovarășul N. S. Hrușciov a consacrat o mare parte din raportul său rezultatelor principale ale dezvoltării U.R.S.S. în cei 40 de ani de putere sovietică.

Arătînd că din toate revoluțiile prin care a trecut omenirea, Revoluția Socialistă din Octombrie a dus la victoria poporului muncitor asupra claselor exploatatoare, a consolidat puterea oamenilor muncii, deschizînd prin aceasta era nouă a triumfului socialismului și comunismului, tovarășul N. S. Hrușciov a spus că Revoluția din Octombrie a eliberat popoarele Rusiei, a pus bazele unei adevărate egalități în drepturi a oamenilor muncii, ale frăției tuturor popoarelor, a creat tipul superior de democrație — democrația socialistă, democrația pentru oamenii muncii, pentru întreg poporul.

Smulgînd din mîinile exploatatorilor și transformînd în proprietate a întregului popor mijloacele de producție, Revoluția din Octombrie a asigurat un puternic avînt al economiei naționale, al culturii și al bunăstării oamenilor muncii. In Uniunea Sovietică s-a creat o puternică industrie, s-a colectivizat agricultura și s-a efectuat o măreață revoluție culturală. Victoria orînduirii colhoznice a transformat U.R.S.S. în țara celei mai mari agriculturii din lume.

O încununare a realizărilor științifice și tehnice a constituit-o crearea și lansarea cu succes a celor doi sateliți artificiali ai pămîntului, doi sori ai Uniunii Sovietice în cosmos, care au executat zborul în jurul pămîntului.

Principalul rezultat al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie îl constituie, așa cum a arătat în raportul său tovarășul N. S. Hrușciov, construirea socialismului în U.R.S.S.

Făcînd bilanțul dezvoltării în decursul celor 40 de ani de putere sovietică, poporul sovietic privește cu încredere în viitor, vede clar perspectivele construcției comuniste. Țara sovietică se află în prezent într-o nouă etapă a dezvoltării ei istorice. „La noi, — a spus tovarășul N. S. Hrușciov, — sînt create condițiile favorabile, toate premisele materiale și morale pentru trecerea la o treaptă superioară în construirea comunismului... Fiecare succes al socialismului este un nou pas pe calea spre faza superioară a societății comuniste..."

Factorii principali care sădesc în oamenii sovietici încrederea nestrămutată că planurile grandioase ale construcției comunismului vor fi îndeplinite cu succes rezidă în faptul că Țara Sovietică dispune în prezent de o puternică industrie socialistă, de cadre de înaltă calificare, de o știință și o tehnică avansată, de bogății naturale nesecate, în faptul că existența sistemului mondial al socialismului favorizează înaintarea cea mai rapidă a tuturor țărilor lagărului socialist.

In continuare, tovarășul N.S. Hrușciov a vorbit despre importanța internațională a Revoluției din Octombrie, despre creșterea forțelor socialismului mondial, arătînd că victoria Revoluției din Octombrie a stîrnit un puternic val al mișcării revoluționare și de eliberare, care a cuprins întreaga lume.

Ca urmare a revoluțiilor democrat-populare care s-au desfășurat în cursul celui de-al doilea război mondial și curînd după terminarea lui, au apărut și se dezvoltă acum cu succes statele socialiste din Europa și Asia. Oamenii muncii din aceste țări au înălțat și înalță edificiul socialist bazîndu-se pe experiența Revoluției din Octombrie. Apariția sistemului socialist mondial reprezintă cea mai mare cucerire a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, un triumf al marxism-leninismului.

Subliniind din nou că la baza politicii externe a Uniunii Sovietice stă principiul coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite, tovarășul N. S. Hrușciov a spus în încheierea raportului său: **„Partidul comunist și poporul sovietic au privirile ațintite spre viitor, atenția lor este concentrată asupra sarcinilor grandioase ale construcției comuniste. Partidul și poporul rezolvă aceste sarcini cu o convingere fermă și o încredere profundă în forțele lor constructive, în triumful viitor al comunismului".**

Marea paradă militară și demonstrația festivă a oamenilor muncii din Moscova

In dimineața zilei de 7 Noiembrie a avut loc în Piața Roșie din Moscova o mare paradă militară, la care au asistat conducătorii partidului comunist și ai guvernului sovietic, împreună cu șefii delegațiilor țărilor socialiste și ai partidelor comuniste și muncitorești frățești.

Cu acest prilej mareșalul Rodion Malinovski, ministrul Apărării al U.R.S.S., a rostit o vibrantă cuvîntare

Subliniind că poporul sovietic năzuiește fierbinte spre pace și luptă pentru prietenie și colaborare între toate popoarele, mareșalul Malinovski a declarat în încheierea cuvîntării sale că forțele armate sovietice, create și educate de partidul comunist, sînt în prezent mai puternice ca oricînd, fiind capabile să zdrobească pe orice agresor care ar ataca Uniunea Sovietică.

Parada militară a fost deschisă de elevii Academiilor și școlilor militare. Prin fața tribunelor au trecut apoi infanteria motorizată, unități de debarcare aeriană cu mici tunuri autopropulsate. In cadrul trupelor motorizate au trecut prin piață instalații antiaeriene autopropulsate, cu tunuri cuplate, mașini blindate pe șenile — amfibii. La paradă au participat tancuri grele de tip nou, cu mare capacitate de manevrare și de străbatere a drumurilor grele.

Au fost prezentate arme bazate pe principiul folosirii forței rachetelor — artilerie grea cu reacție, cu o putere și o rază de acțiune mult mai mare decît a proiectilelor „katiușa".

De asemenea, în Piața Roșie au fost prezentate rachete care nu cunosc obstacole. Uniunea Sovietică dispune de toate rachetele necesare — cu o rază de acțiune mare, mijlocie și mică. După cum se știe, în Uniunea Sovietică a fost realizată racheta balistică intercontinentală.

Aceste cuceriri în domeniul noilor mijloace tehnice militare dovedesc uriașa putere a forțelor armate ale U.R.S.S. și constituie un serios avertisment pentru cei ce visează la un nou război.

După parada militară a urmat demonstrația oamenilor muncii. Desfășurată sub semnul unității de nezdruncinat dintre partid și poporul sovietic, demonstrația a înfățișat succesele mari obținute de oamenii sovietici în toate domeniile de activitate și a afirmat nestrămutata dorință de pace a poporului sovietic.

Cronica evenimentelor externe

Declarația guvernului U. R. S. S. în Comitetul Politic al O. N. U.

In ședința Comitetului Politic al O.N.U. reprezentantul U.R.S.S., Vasili Kuznețov, a făcut în numele guvernului sovietic o importantă declarație în legătură cu problema dezarmării.

In declarație se arată că în cursul întregii perioade de examinare a problemei dezarmării, Uniunea Sovietică a participat activ pentru realizarea unui acord în această problemă. In contradicție cu eforturile sincere ale U.R.S.S., propunerile puterilor occidentale pe lîngă că excludeau rezolvarea pozitivă a problemei dezarmării au avut întotdeauna și un caracter ultimativ. Puterile occidentale au refuzat să accepte propunerea sovietică cu privire la încetarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen condiționînd rezolvarea acestei probleme de rezolvarea tuturor celorlalte probleme ridicate în propunerile lor. Este evident că acest mod de a privi lucrurile face ca toate tratativele pentru dezarmare să fie și pe viitor complet infructuoase. Bine înțeles că Uniunea Sovietică nu poate accepta o asemenea abordare a problemei.

Experiența tratativelor în comisia O.N.U. pentru dezarmare și în subcomitetul ei — se spune în continuare în declarație — a arătat că organele menționate nu sînt în stare să asigure un progres în rezolvarea problemei dezarmării. Este inadmisibil ca din aceste organe să lipsească majoritatea statelor lumii care sînt vital interesate în încetarea cursei înarmărilor și înlăturarea primejdiei unui război atomic. Tocmai în vederea acestui fapt Uniunea Sovietică a propus să se treacă examinarea problemei dezarmării unui organ reprezentativ mai larg al O.N.U. — Comisiei permanente a O.N.U. pentru dezarmare — din care să facă parte toate statele membre ale O.N.U. Actuala componență îngustă a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și a Subcomitetului ei aduce în fond numai prejudicii cauzei dezarmării, ea servind ca paravan S.U.A. și celorlalte puteri occidentale în vederea continuării cursei înarmărilor.

Guvernul sovietic, socotind că toate încercările de a folosi Subcomitetul pentru dezarmare în scopul unei activități rodnice au fost epuizate, nu vede sensul de a participa pe viitor la lucrările lui. Guvernul sovietic nu va mai participa la Comisia O.N.U. pentru dezarmare și la Subcomitetul ei, în componența lor actuală.

Uniunea Sovietică va continua ca și pînă acum să lupte neobosit pentru a scoate din impasul actual tratativele în problema dezarmării, pentru a obține încetarea cursei înarmărilor și slăbirea încordării în relațiile internaționale.

In Adunarea Națională Franceză Gaillard a obținut votul de învestitură

Ca urmare a hotărîrii luate de Consiliul Național al Partidului Socialist de a participa la un eventual guvern Gaillard, acesta din urmă s-a prezentat marți în fața Adunării Naționale Franceze, avînd sprijinul necondiționat al reprezentanților M.R.P., al mișcării republican-sociale (foștii gaulliști) și al partidului independenților.

Felix Gaillard a prezentat programul guvernului pe care l-a format. In ce privește problema algeriană, programul său prevede aplicarea faimoasei „legi cadru", la care se adaugă faptul că guvernul va cere acordarea de împuterniciri speciale în Algeria. Pe plan politic intern, programul noului guvern prevede continuarea și intensificarea politicii de austeritate.

Cît privește politica externă, programul prezentat de Gaillard preconizează continuarea politicii atlantice și de „integrare europeană".

In cursul nopții de marți spre miercuri, Felix Gaillard a obținut învestitura cu 337 voturi pentru, contra 173.

NOTĂ

CENTRALA SOLARĂ – O NOUĂ IZBÎNDĂ A ȘTIINȚEI SOVIETICE

In scurtă vreme, în Uniunea Sovietică va intra în funcțiune o mare centrală electrică pusă în mișcare de energia solară, prima centrală de acest fel din lume. Construită după planurile elaborate de Institutul de Energetică Krijanovski, centrala este situată în valea Araratului, regiune unde timpul însorit ține multă vreme (2.600 ore pe an). Ansamblul centralei solare sovietice acoperă o suprafață circulară cu diametrul de un kilometru. La periferia cercului circulă 23 de trenuri care merg pe șine concentrice și poartă un număr de 1.293 oglinzi mari, fiecare avînd trei metri lungime și cinci lățime. Printr-un dispozitiv automat oglinzile sînt în permanență îndreptate spre soare. Ele reflectă razele solare captate asupra unui cazan uriaș instalat în vîrful unui turn înalt de 40 de metri. Cazanul se învîrtește la rîndul său în jurul unei axe, în așa fel încît expune în permanență toate fețele sale razelor solare. In fiecare oră, centrala va produce 13 tone de vapori la presiune de 30 atmosfere și la o temperatură de 400 grade centigrade. Vaporii astfel produși vor fi dirijați către o turbină cu putere de 1.200 kilowați.

Centrala solară din valea Araratului este considerată ca o primă experiență de utilizare industrială a energiei solare. Curentul electric furnizat va fi utilizat pentru lucrările de irigație din valea Araratului, lucrări ce vor pune în valoare zeci de mii de hectare de pămînt, acum aflate în zona semi-deșertică. Pe de altă parte, vaporii neutilizați vor fi captați și folosiți pentru încălzirea serelor de legume și flori și pentru încălzitul orașelor.

In cadrul raportului prezentat la Conferința internațională pentru utilizarea energiei solare ce s-a ținut la Phoenix (Statele Unite) în noiembrie 1955, savantul sovietic V. K. Baum, a precizat că centrala solară din Ararat poate furniza căldură unui oraș cu 20.000 de locuitori.

Soarele — aflat la circa 150 milioane de kilometri de pămînt — este deci o uriașă sursă de energie. Astrofizicienii evaluează la peste o sută de miliarde de miliarde kilowați puterea razelor solare ce cad pe pămînt.

Intr-o singură zi — a arătat celebrul savant francez Frederic Joliot-Curie — o suprafață de pămînt de numai patru kilometri pătrați primește de la soare tot atîta energie cîtă conține bomba atomică aruncată deasupra Hiroșimei, adică un milion de miliarde de kilowați-ore.

Iată așadar că în scurtă vreme, energia solară nu se va mai irosi zadarnic. Stăpînită de mîna omului, ea va sluji acestuia pentru a-i face viața mai ușoară, mai frumoasă. Construirea centralei solare din valea Araratului, reprezintă o nouă și strălucită realizare a științei și tehnicii din Patria Socialismului Victorios.

S. LEONARD

Al doilea satelit a înconjurat de 68 de ori Pămîntul

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 noiembrie stațiile telemetrice de pe sol au continuat să înregistreze funcțiile fiziologice principale ale animalului, observațiile asupra radiațiilor solare, razelor cosmice și datele privind temperatura la suprafață și în interiorul celui de al doilea satelit.

Pînă la 8 noiembrie, ora 6 dimineața, cel de-al doilea satelit a înconjurat pămîntul de 68 ori.

Racheta-purtătoare a primului satelit l-a depășit pe acesta cu 2,5 rotații și în dimineața zilei de 8 noiembrie s-a găsit înaintea acestuia în timp cu 47 minute.

Sute de persoane din New York au văzut satelitul nr. 2

NEW YORK 7 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, satelitul nr. 2 a fost văzut la New York joi dimineața la ora 5,12, adică 10,12 G.M.T., conform orarului anunțat de postul de radio Moscova. Satelitul a putut fi văzut în condiții bune de sute de persoane care, arată agenția United Press, „și-au potrivit ceasul pentru a putea observa pe călătorul din spațiul interplanetar". Satelitul avea aspectul unei stele de culoare portocaliu-deschis. Satelitul a trecut deasupra cartierului Manhattan urmînd o direcție paralelă cu East River și „a dispărut treptat către nord".

Recunosc și ei

Marele Sputnik, cum a fost denumit cel de-al doilea satelit artificial al pămîntului, își continuă neabătut călătoria sa prin univers. Intreaga omenire îi urmărește drumul cu aceeași curiozitate și admirație ca și în prima zi a lansării sale.

Ca și în cazul lansării primului satelit, noua izbîndă a științei și tehnicii sovietice silește presa burgheză și pe mulți oameni politici din țările capitaliste să recunoască cu voce tare o serie de adevăruri amare pentru ei, și pe care pînă acum se făceau că nu le văd. Multe valuri de hîrtie și mari cantități de cerneală a cheltuit propaganda imperialistă pentru a ponegri Uniunea Sovietică și a proslăvi rînduielile din țările capitaliste, îndeosebi pe cele din Statele Unite ale Americii. Mult timp s-a străduit propaganda imperialistă să convingă oamenii de marile realizări pe care, chipurile, le-ar înregistra știința și tehnica americană. Cînd, acum cîțiva ani, americanii credeau că țara lor e singura care posedă bomba atomică, ei făceau mare vîlvă în jurul acestei arme ucigătoare, amenințînd lumea cu ea și în primul rînd țările socialiste. In același timp, propaganda imperialistă se străduia să răspîndească ideea că vor trece încă ani pînă cînd Uniunea Sovietică va reuși să aibă această armă. Faptele au dovedit însă că și în privința energiei atomice, Uniunea Sovietică nu stă deloc mai prejos decît Statele Unite ale Americii, ci dimpotrivă. Și dacă americanii se pot lăuda cu faptul că ei au fost primii în lume care au folosit energia atomică pentru distrugerea oamenilor, prin aruncarea celor două bombe atomice asupra orașelor japoneze Hiroșima și Nagasaki, sovieticii se pot mîndri cu faptul că sînt primii în istoria lumii care au construit o centrală atomică pusă în slujba fericirii oamenilor.

Aceeași idee a neîncrederii a căutat să răspîndească propaganda imperialistă și în legătură cu comunicatul care anunța experimentarea de către U.R.S.S. a rachetei balistice intercontinentale. Dar faptele sînt de zeci de ori mai convingătoare decît vorbele. Și lansarea cu deplin succes a celor doi sateliți artificiali ai pămîntului sînt fapte atît de uimitoare și de convingătoare, încît astăzi cei mai înrăiți dușmani ai socialismului nu mai pot tăgădui uriașele progrese făcute de Uniunea Sovietică.

De la 4 octombrie, de cînd pe cer a apărut prima stea fabricată de mîna omului, și pînă acum, presa burgheză e plină cu fel de fel de vaiete și mustrări la adresa politicii dusă de Statele Unite ale Americii. Se subliniază ideea că propaganda americană trebuie să se căiască amar pentru reclama zgomotoasă pe care a făcut-o pretinsei superiorități a S.U.A.

Și mai vizibile au devenit aceste manifestări după ce Uniunea Sovietică a lansat cel de-al doilea satelit artificial al pămîntului, care, după cum se știe, este de șase ori mai mare decît primul, și pe bordul lui se află și o ființă vie. Ziarele sînt pline de văicăreli și recunoașteri. Iată, corespondentul ziarului american „Daily News", O Donnel declară că lansarea celui de-al doilea satelit artificial sovietic al pămîntului a dat o lovitură „prestigiului internațional al S.U.A. și lăudăroșeniei ei cu posibilitățile sale științifice". „Știința sovietică, scria deunăzi un alt ziar american, New-York Daily Mirror, nu numai că este mai avansată decît și-a închipuit lumea occidentală, ci posibilitatea sa de a traduce teoria și formulele în realizări practice s-a dovedit a fi mai presus de evaluările noastre".

Aproape că nu există țară în care ziarele burgheze, fiind puse în fața faptelor, să nu recunoască marele avans pe care l-a luat știința și tehnica sovietică față de știința americană. Nu de mult ziarul francez „France-Soir", care de obicei proslăvește toate realizările științei americane, scria: „Rușii sînt cu doi ani înaintea Statelor Unite în cursa spre lună.. In curînd savanții ruși vor profita de puterea fantastică a rachetei lor spre a încerca să trimită o rachetă în lună. Această lovitură de gong izbită pe globul lunei va răsuna mai puternic decît 30 de secole de civilizație".

Numeroși oameni de știință americani recunosc de asemenea uriașul progres pe care l-a făcut Uniunea Sovietică. Exprimîndu-și admirația față de realizările științei sovietice, un renumit savant atomist, dr. Edward Teller, deținător al Premiului Nobel, remarca cu ironie la adresa americanilor: „In ce ne privește, nouă ne rămîne întîietatea în fotbal". Grăitoare în această privință sînt și cuvintele d-rului Hynek, șeful grupului de observare a satelitului din S.U.A. „Actualmente, a declarat Hynek, Rusia pășește înainte mai rapid decît noi".

Marele Sputnik, ca și fratele său mai mic, a provocat în Statele Unite ale Americii, ca și în celelalte țări capitaliste, reacții diferite. In vreme ce masele largi salută cu sinceră bucurie și entuziasm aceste strălucite realizări ale Uniunii Sovietice, cercurile guvernante sînt cuprinse tot mai mult de îngrijorare. Este interesant de arătat în legătură cu aceasta cele scrise de revista cercurilor de afaceri americane, „Business Week". Subliniind că „Occidentul s-a clătinat sub povara satelitului", revista scrie despre sentimentele sumbre care au pus stăpînire pe cercurile guvernante din S.U.A. care își întemeiau politica lor de pe poziții de forță pe presupunerea „slăbiciunii Sovietelor". Aceste cercuri, răstălmăcind evenimentele, caută să le folosească pentru a justifica grăbirea pregătirilor militare, a cursei nebunești a înarmărilor. E timpul însă să se înțeleagă că lagărul socialist, în fruntea căruia pășește Uniunea Sovietică, e puternic, de nebiruit, că cel mai bun lucru pentru omenire este o politică de coexistență pașnică.

248.260 kg. roșii la ha.

Experiența șefei de brigadă Elena Timova în cultura roșiilor (R. P. Bulgaria)

In ziarul nostru din 6 septembrie a.c. a apărut un reportaj privitor la experiența obținută de cooperativele agricole de muncă din R.P. Bulgaria. In acest reportaj se arată printre altele că în cooperativa agricolă din Rijevo-Conare s-au obținut de pe o suprafață de 1 hectar aproape 25 vagoane de roșii. In urma acestui reportaj, numeroși cititori ne-au cerut lămuriri asupra metodelor de lucru în cultivarea roșiilor la Rijevo-Conare.

Printre cei care au scris ziarului, s-au aflat și tovarășii din conducerea gospodăriei de stat Produlești, regiunea Pitești, care ne-au întrebat următoarele:

1. Felul terenului, pregătirea și fertilitatea lui;

2. Soiul de roșii — caracteristicile soiului, cîte fructe la un etaj și de ce mărime;

3. Cum s-a produs răsadul, metodele folosite pentru hrănire și călire;

4. Felul plantării, cu 1 sau 2 fire la cuib, schema de plantare, cu arac sau fără;

5. Lucrări de întreținere, udări la ce perioade, copilit, cîrnit, stropit, cîte recoltări etc.;

6. Dacă prașila s-a făcut manual sau mecanic.

Potrivit dorinței cititorilor, redacția a trimis o scrisoare tov. Tudor Chencev, corespondentul ziarului nostru în R.P. Bulgaria, care ne-a trimis următorul răspuns din partea cultivatorilor de roșii din Rijevo-Conare.

La începutul anului 1933 grupa tinerei Elena Timova din cooperativa agricolă de muncă din satul Rijevo Conare-Plovdiv a lansat chemarea la întrecere pentru obținerea unei producții de 20 de tone roșii la decar (200 de tone la hectar).

Pentru realizarea țelului propus, grupa s-a angajat să studieze și să aplice metodele celui mai iscusit grădinar din acea vreme — Della Mulionova din satul Debar Pinvomaiesko.

Organizația de partid a sprijinit inițiativa cooperatorilor. In repetate rînduri, primul secretar al comitetului raional de partid a vizitat echipa cooperatorilor pentru a le reaminti angajamentul luat, pentru a controla personal cum se duc la îndeplinire sarcinile propuse și a-i sprijini în vederea transpunerii lor în viață. Agronomul de sector Todor Neicev a primit sarcina de a supraveghea zilnic munca în grădina grupei Timovei și a propune o agrotehnică corespunzătoare. De asemenea Institutul Superior de Agronomie din Plovdiv a trimis la fața locului pentru studiu pe docentul T. Murtazov, care a cercetat îndeaproape starea răsadurilor și a acordat echipei de grădinari sfaturile sale prețioase.

Sfîrșitul culesului care s-a încheiat toamna, tîrziu, a demonstrat că echipa cooperatorilor condusă de Timova și-a realizat îndrăzneața ei sarcină, obținînd 248.260 kg de roșii la ha, depășind astfel producția celorlalte brigăzi de grădinari, care s-au interesat îndeaproape de metodele Timovei, au studiat agrotehnica aplicată și au adoptat experiența nouă. Astfel, echipa condusă de Ghena Sanca a reușit să recolteze cîte 232.600 de kg. roșii la ha., echipa condusă de Dona Colocizova a recoltat cîte 224100 kg. de roșii la hectar, echipa Stoiancări Dodilova cîte 223580 kg. roșii la ha. și echipa Ivancăi Hristova cîte 161220 kg. de roșii la ha. **După datele de care dispune Academia din R. P. Bulgaria, producția realizată de echipa Timovei reprezintă un record mondial.**

Majoritatea șefilor de echipă și a cooperatorilor grădinari din satul Rijevo-Conare au fost distinși cu înalte ordine de stat. De atunci, în fiecare an, grădinarii din Rijevo-Conare obțin recolte bogate de roșii de pe mari suprafețe.

Care este agrotehnica aplicată de cooperatorii echipei condusă de tov. Timova?

Terenul pe care sînt așezate trupurile grădinei din Rijevo-Conare este un pămînt adus de ape. (aluviuni argilo-nisipoase). Acest teren este ușor permiabil, se încălzește primăvara de vreme și este ușor de lucrat. Trupul ales pentru cultivarea roșiilor a fost pregătit cu multă atenție. El a fost arat în toamnă la o adîncime de 20—22 cm. Inaintea începerii aratului, cooperatorii au îngrășat bine pămîntul, împrăștiind pe fiecare decar cîte 50 de kg. de superfosfat amestecat cu gunoi de grajd bine putrezit. In scopul distrugerii primelor buruieni și a scoarței formată din apele provenite din topirea zăpezilor, cooperatorii au făcut în luna martie o arătură de numai 10—12 cm. adîncime. Pînă în momentul plantării în cîmp a răsadului, terenul a fost grăpat de două ori. In cele din urmă terenul a fost netezit cu scîndura în scopul de a-l face mai potrivit marcării pentru plantare.

Lucrul cel mai important însă a fost obținerea unor răsaduri timpurii, sănătoase și bine dezvoltate.

Cooperatorii din echipa Timovei au semănat semințele în răsadnițe încă la începutul lui februarie. Ei au folosit sămînță selecționată din soiul „Zarea X Conut". Au ales acest soi fiindcă are o productivitate mare și este semitimpuriu. Tulpinile lui cresc foarte înalte și legate de araci ating chiar peste 2 metri avînd 7—8 ramuri roditoare.

Semințele au fost semănate în răsadnițe cu paturi calde. S-au confecționat rame de scîndură, acoperite cu sticlă (geam). Patul cald a fost format dintr-un strat de 40 cm. gunoi de grajd proaspăt destinat încălzirii răsadnițelor. Pentru aceasta după ce i-au dat umezeală destulă cooperatorii au amestecat gunoiul de grajd cu puține paie și l-au depozitat în căpițe. Peste stratul de gunoi cald cooperatorii au întins stratul de pămînt fertil (mraniță) gros de 18 cm. Mranița a fost pregătită astfel: jumătate gunoi, de grajd bine putrezit și jumătate pămînt ales din apropierea rîului; gunoiul și pămîntul s-au amestecat bine și s-au cernut. Pentru a feri viitoarele plante de boli, cooperatorii au dezinfectat pămîntul (stratul fertil) cu o soluție de formalină 1 la sută dînd cîte 8 litri pe metrul pătrat de răsadniță. Dezinfectarea a avut loc cu două săptămîni înainte de însămînțare.

Elena Timova a semănat singură folosind cîte 4—5 grame de sămînță pentru fiecare metru pătrat de răsadniță. Indată după însămînțare, cooperatorii au acoperit răsadnițele cu rame cu geamuri de sticlă peste care au așternut rogojini. In condițiile de temperatură și umiditate create, semințele au încolțit și răsărit în 7 zile. Imediat după aceasta, Timova a rînduit să fie îndepărtate rogojinile în timpul zilei pentru ca tinerele plante să aibă lumina necesară. In ceasurile mai calde ale amiezelor însorite grădinarii ridicau chiar și ramele de sticlă pentru a primeni aerul. Manipulînd rogojinile și ramele de sticlă, cooperatorii aveau grijă să obțină o temperatură constantă de plus 16 grade Celsius, măsurînd mereu temperatura cu termometrul.

Spre sfîrșitul lui februarie, răsadul a dat primele două frunzulițe. Atunci, cooperatorii au aplicat prima repicare a răsadurilor, lăsînd cîte o plantă la fiecare 5 cm. Pentru răsadul repicat (scos) au fost pregătite alte răsadnițe. In continuare, răsadul s-a dezvoltat și mai repede, dînd cîte 4—5 frunzulițe astfel că pe la 15 martie a fost nevoie de o nouă repicare. De astădată distanța dintre plante fiind cam de 10—12 cm. Cînd pămîntul s-a uscat membrii cooperativei l-au stropit cu stropitoarea, iar cînd pămîntul a prins pojghiță ei au sfărîmat-o ușor cu degetele. O atenție deosebită au dat cooperatorii călirii răsadurilor. In primul rînd au avut grijă ca temperatura din răsadniță să nu depășească 16 grade și au folosit cu chibzuială timpul cînd se putea face aerisirea răsadnițelor.

In felul acesta dezvoltarea în înălțime a răsadurilor a fost încetinită obținîndu-se în schimb plante cu tulpini groase și de o culoare verde-negru. Un astfel de răsad poate suporta bine gerurile de primăvară.

Cooperatorii au scos răsadul străduindu-se să nu scuture pămîntul de pe rădăcini (cu cît rămîne mai mult pămînt pe rădăcini cu atît mai bine).

De felul plantării răsadurilor depinde și posibilitatea de a se face prașila cu caii ori manual (cu sapa). Prășitul cu prășitoarea trasă de cai este posibil numai dacă rîndurile sînt drepte — fără zig-zag-uri. De aceea, Timova a marcat rîndurile cu sfoară întinsă de la un cap la altul al locului. La fiecare 40 de cm. în lungul sforii este cîte un nod. Sub fiecare nod, cooperatorii sapă o gropiță cu o săpăligă. Intre rînduri, distanța lăsată a fost de 80 de cm. In fiecare gropiță, cooperatorii au presărat cîte un kg. de gunoi bine putrezit amestecat cu 10 grame de superfosfat. După plantare, fiecare răsad a fost stropit cu cîte 3 litri de apă. Imediat după stropire, s-a pus lîngă rădăcină cîte o lingură de azotat de amoniu și s-au bătut aracii de care trebuiau legate tulpinile. S-a avut grijă ca aracii să fie bătuți în rînd cu plantele pentru a nu se împiedica prășitul cu caii. Ultima lucrare a fost legatul de araci și îndepărtarea frunzulițelor celor mai apropiate de sol.

Cîteva zile mai tîrziu, Timova a controlat dacă toate răsadurile s-au prins și a luat măsuri pentru completarea golurilor lăsate de plantele uscate.

Cooperatorii au irigat roșiile la interval de 7-10 zile. La două zile de la efectuarea fiecărei irigări s-a aplicat prășitul. Echipa Timovei a dat în total 6 prașile dintre care 4 cu caii.

Cultura de roșii a fost îngrășată de 7 ori. Cooperatorii au respectat cu strictețe recomandarea alternării îngrășămintelor minerale cu cele naturale. Prima îngrășare suplimentară a fost făcută înaintea primei prașile. Atunci au fost împrăștiate pe fiecare hectar cîte 60 de kg. azotat de amoniu și 150 de superfosfat. A doua îngrășare suplimentară s-a făcut cu gunoi de grajd. In același timp cu irigarea culturii, amestecîndu-se în apa care mergea pe șanțuri cîte 8.000—10.000 kg. de gunoi bine putrezit la fiecare hectar.

Două săptămîni după aceasta a fost aplicată și a treia îngrășare suplimentară, cu cîte 100 kg. superfosfat și 100 kg. azotat de amoniu împrăștiate pe fiecare hectar înainte de prașilă. Zece zile mai tîrziu a fost aplicat un nou îngrășămînt suplimentar cu gunoi de grajd diluat în apă. La a treia îngrășare suplimentară cu îngrășăminte minerale s-a dat o cantitate redusă de superfosfat (60—70 kg la ha). In schimb azotatul de amoniu a crescut la 150 kg.

Cooperatorii au terminat îngrășarea suplimentară tocmai prin luna septembrie.

O condiție importantă care asigură o mare productivitate este ciupitul (îndepărtarea ramurilor neproductive). Cooperatorii au ciupit roșiile de opt ori, căutînd să păstreze întreaga putere hrănitoare a plantei pentru fructe.

Bine a fost organizată și lupta de apărare a roșiilor împotriva dăunătorilor. Timova a stropit de două ori culturile cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,75—1 la sută.

Culesul roșiilor a început pe la sfîrșitul lui iunie și s-a încheiat la sfîrșitul lui octombrie cînd au căzut primele brume. Ultimele roșii erau deosebit de mari. Fiecare plantă avea cîte 12-16 fructe.

Cooperatorii din Rijevo-Conare și-au însușit măestria Timovei obținînd recolte mari de roșii cum nu s-au mai văzut. In anii care au urmat, măestria Timovei a fost completată cu unele inovații ca aceea a creșterii răsadurilor în ghivece nutritive, ceea ce aduce un însemnat spor de recoltă, fructe mai mari, mai frumoase și mai timpurii.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.00.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".